

1. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle Sinain korvessa, seurakunnan majassa, ensimmäisenä päivänä toisena kuukautena, toisena vuonna jälkeen, sittekuin he olivat lähteneet Egyptin maalta, ja sanoi:

2 Lukekaat koko Israelin lasten joukko, heidän sukunsa, ja heidän isänsä huonetten jälkeen, ja heidän nimeinsä luvun jälkeen, kaikki miehenpuoli, mies mieheltä,

3 Kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki jotka kelpaavat lähtemään sotaan Israelissa: lukekaat heitä heidän joukkonsa jälkeen, sinä ja Aaron.

4 Ja teidän kanssanne pitää oleman yksi mies jokaisesta sukukunnasta, joka on isänsä huoneen päämies.

5 Ja nämät ovat niiden päämiesten nimet, jotka teidän kanssanne seisoman pitää: Rubenista, Elitsur Zedeurin poika;

6 Simeonista, Selumiel Suri-Saddain poika;

7 Juudasta, Nahesson Amminadabin poika;

8 Isaskarista, Netaneel Suarin poika;

9 Sebulonista, Eliab Helonin poika;

10 Josephin pojista: Ephraimista, Elisama Ammihudin poika; Manassesta, Gamliel Pedatsurin poika;

11 BenJaminista, Abidan Gideonin poika;

12 Danista, Ahieser Ammi Saddain poika;

13 Asserista, Pagieli Okranin poika;

14 Gadista, Eliasaph Deguelin poika;

15 Naphtalista, Ahira Enan poika.

16 Nämät olivat kutsutut kansan seasta, isänsä sukuin esimiehet, jotka olivat Israelin tuhanten päät.

17 Niin Moses ja Aaron ottivat miehet tykönsä, jotka nimeltänsä nimitetyt olivat,

18 Ja he kokosivat kaiken kansan, ensimmäisenä päivänä toisella kuulla, jotka luettelivat polvilukunsa, sukukuntainsa, ja isänsä huonetten jälkeen: nimenomattain, kahdenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse, mies mieheltä.

19 Niinkuin Herra oli käsenyt Mosekselle, niin luki hän heitä Sinain korvessa.

20 Rubenin Israelin esikoisen lapset olivat heidän polviluvuissansa, sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain, mies mieheltä kaikki miehenpuoli, kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki kelpoiset sotaan menemään,

21 Luetut Rubenin sukukuntaan, kuusiviidettäkymmentä tuhatta ja viisisataa.

22 Simeonin lapset ja heidän polvilukunsa, sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, luetut nimenomattain mies mieheltä, kaikki miehenpuoli kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpoiset,

23 Luetut Simeonin sukukuntaan, yhdeksänkuudettäkymmentä tuhatta ja kolmesataa.

24 Gadin lapset ja heidän polvilukunsa, sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpoiset,

25 Luetut Gadin sukukuntaan, viisiviidettäkymmentä tuhatta, kuusisataa ja viisikymmentä.

26 Juudan lasten polviluku, heidän sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpoiset,

27 Luetut Juudan sukukuntaan, neljäkahdeksättäkymmentä tuhatta ja kuusisataa.

28 Isaskarin lasten polviluku, heidän sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpoiset,

29 Luetut Isaskarin sukukuntaan, neljäkuudettäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.

30 Sebulonin lasten polviluku, heidän sukuinsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpoiset,

31 Luetut Sebulonin sukukuntaan, seitsemänkuudettäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.

- 32 Josephin lapset: Ephraimin lapsista polvilukunsa, sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpoiset,
- 33 Luetut Ephraimin sukukuntaan olivat neljäkymmentätuhatta ja viisisataa.
- 34 Manassen lapset polvilukunsa, sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki jotka sotaan menemään kelpasivat,
- 35 Luetut Manassen sukukuntaan, kaksineljätkymmentä tuhatta ja kaksisataa.
- 36 BenJaminin lasten polviluku, heidän sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki jotka sotaan menemään kelpasivat,
- 37 Luetut BenJaminin sukukuntaan, viisineljättäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.
- 38 Danin lasten polviluku, heidän sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki ne jotka sotaan menemään kelpasivat,
- 39 Luetut Danin sukukuntaan, kaksiseitsemättäkymmentä tuhatta ja seitsemänsataa.
- 40 Asserin lasten polviluku, heidän sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki jotka sotaan kelpasivat,
- 41 Luetut Asserin sukukuntaan, yksiviidettätkymmentä tuhatta ja viisisataa.
- 42 Naphtalin lasten polviluku, heidän sukunsa ja isänsä huonetten jälkeen, nimenomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki jotka sotaan kelpasivat,
- 43 Luetut Naphtalin sukukuntaan, kolmekuudettätkymmentä tuhatta ja neljäsataa.
- 44 Nämät ovat ne luetut, jotka Moses ja Aaron ja kaksitoistäkymmentä Israelin päämiestä lukivat, joista aina yksi oli jokaisen heidän isänsä huoneen ylitse.
- 45 Ja olivat kaikki yhteen luetut Israelin lapset, heidän isänsä huonetten jälkeen, kahdestäkymmenestä vuodesta ja sen ylitse, kaikki jotka olivat sotaan kelpoiset Israelissa,
- 46 Ja olivat kaikki luetut, kuusi kertaa satatuhatta ja kolmetuhatta ja viisisataa ja viisikymmentä.
- 47 Mutta Leviläiset heidän isänsä sukukunnan jälkeen ei olleet heidän lukuunsa luetut.
- 48 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:
- 49 Ei kuitenkaan pidä sinun lukeman Levin sukukuntaa, eli ottaman heistä päälukua, Israelin lasten seassa;
- 50 Mutta sinun pitää asettaman Leviläiset todistuksen majan palvelukseen, ja kaikkein sen astiain päälle, ja kaikkein mitkä sen omat ovat. Heidän pitää kantaman majan, ja kaikki sen astiat, ja heidän pitää ottaman vaarin siitä, ja sioittaman itsensä majan ympärille.
- 51 Ja kuin matkustetaan, silloin pitää Leviläisten ottaman majan alas, ja koska joukko itsensä sioittaa, pitää heidän paneman sen ylös. Jos joku muukalainen lähestyy sitä, sen pitää kuoleman.
- 52 Israelin lapset pitää sioittaman itsensä kukin leirinsä ja joukkonsa lipun tykö.
- 53 Mutta Leviläiset pitää sioittaman itsensä todistuksen majan ympärille, ettei viha tulisi Israelin lasten joukon päälle. Sentähden pitää Leviläisten pitämän vaarin todistuksen majan vartiosta.
- 54 Ja Israelin lapset tekivät sen: kaikki mitä Herra Mosekselle käsenyt oli, niin he tekivät.

2. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen:

- 2 Israelin lapset pitää itsensä sioittaman, jokainen lippunsa ja merkkinsä alle, isänsä huoneen jälkeen: sille kohdalle ympäri seurakunnan majaa pitää heidän itsensä sioittaman.
- 3 Etiselle puolelle itään päin pitää Juudan lippunsa ja joukkonsa kanssa itsensä sioittaman: heidän päämiehensä Nahesson Amminadabin poika,
- 4 Ja hänen joukkonsa luetut, neljäkahdeksättäkymmentä tuhatta ja kuusisataa.
- 5 Hänen viereensä pitää Isaskarin sukukunnan itsensä sioittaman: heidän päämiehensä Netaneel Zuarin poika,
- 6 Ja hänen joukkonsa luetut, neljäkuudettätkymmentä tuhatta ja neljäsataa.

- 7 Senjälkeen Sebulonin sukukunta ja heidän päämiehensä Eliab Helonin poika,
- 8 Ja hänen joukkonsa luetut, seitsemänkuudettakymmentä tuhatta ja neljäsataa.
- 9 Kaikki Juudan leirissä luetut, satatuhatta ja kuusiyhdeksättäkymmentä tuhatta ja neljäsataa, heidän joukoissansa: heidän pitää ensinnä vaeltaman.
- 10 Etelän puolelle pitää Rubenin itsensä sioittaman lippunsa ja joukkonsa kanssa, heidän päämiehensä Elitsur Sedeurin poika,
- 11 Ja hänen joukkonsa luetut, kuusiviidettäkymmentä tuhatta ja viisisataa.
- 12 Hänen viereensä pitää Simeonin sukukunnan itsensä sioittaman: heidän päämiehensä Selumiel Suri Saddain poika,
- 13 Ja hänen joukkonsa luetut, yhdeksänkuudettakymmentä tuhatta ja kolmesataa.
- 14 Sitälähin Gadin sukukunta, heidän päämiehensä Eliasaph Reguelin poika,
- 15 Ja heidän joukkonsa luetut, viisiviidettäkymmentä tuhatta, kuusisataa ja viisikymmentä.
- 16 Kaikki Rubenin leirissä luetut, satatuhatta, yksikuudettakymmentä tuhatta, neljäsataa ja viisikymmentä heidän joukoissansa. Ja heidän pitää toisena vaeltaman.
- 17 Sitte pitää seurakunnan majan vaeltaman Leviläisten leirin kanssa keskileirissä, ja niinkuin he teitensä sioittavat, niin pitää myös heidän vaeltaman, jokaisen paikassansa, lippuinsa alla.
- 18 Lännän puolelle pitää Ephraimin itsensä sioittaman lippunsa ja joukkonsa kanssa, heidän päämiehensä Elisama Ammihudin poika,
- 19 Ja hänen joukkonsa luetut, neljäkymmentä tuhatta ja viisisataa.
- 20 Lähin häntä pitää Manassen sukukunnan itsensä sioittaman: heidän päämiehensä Gamliel Pedatsurin poika,
- 21 Ja hänen joukkonsa luetut, kaksineljättäkymmentä tuhatta ja kaksisataa.
- 22 Senjälkeen BenJaminin sukukunta: heidän päämiehensä Abidan Gideonin poika,
- 23 Ja hänen joukkonsa luetut, viisineljättäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.
- 24 Kaikki Ephraimin leirissä luetut, satatuhatta, ja kahdeksantuhatta, ja sata, heidän joukoissansa. Ja heidän pitää kolmantena vaeltaman.
- 25 Pohjan puolella pitää Danin sioituslippu oleman heidän joukkoinsa jälkeen, ja Danin lasten päämies Ahieser AmmiSaddain poika,
- 26 Ja hänen joukkonsa luetut, kaksiseitsemättäkymmentä tuhatta ja seitsemäsataa.
- 27 Hänen viereensä pitää Asserin sukukunnan heitensä sioittaman, ja Asserin lasten päämies Pagieli Okranin poika,
- 28 Ja hänen joukkonsa luetut, yksiviidettäkymmentä tuhatta ja viisisataa.
- 29 Sitälikin Naphtalin sukukunta, ja Naphtalin lasten päämies Ahira Enanin poika,
- 30 Ja hänen joukkonsa luetut, kolmekuudettäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.
- 31 Niin että kaikki Danin leirissä luetut ovat satatuhatta, seitsemänkuudettäkymmentä tuhatta ja kuusisataa. Ja heidän pitää viimeisenä vaeltaman lippunsa alla.
- 32 Tämä on Israelin lasten luku heidän isänsä huonetten jälkeen, kaikkein heidän leirinsä luettuina ja joukkoinsa kanssa: kuusisataa tuhatta ja kolmetuhatta, viisisataa ja viisikymmentä.
- 33 Mutta Leviläiset ei ole luetut Israelin lasten lukuun, niinkuin Herra Mosekselle oli käskenyt.
- 34 Ja Israelin lapset tekivät sen: kaiken sen jälkeen, kuin Herra oli Mosekselle käskenyt, sioittivat he heitensä lippuinsa alle ja matkustivat itsekukin sukukunnassansa, isänsä huoneen jälkeen.

3. KAPITTEL

Nämät ovat Aaronin ja Moseksen sukukunnat siihen aikaan koska Herra puhui Mosekselle Sinain vuorella.

2 Ja nämät ovat Aaronin poikain nimet: Nadab esikoinen, sitälikin Abihu, Eleatsar ja Itamar.

3 Nämät ovat Aaronin poikain nimet, jotka olivat papiksi voidellut, ja heidän kätensä täytetyt papin virkaan.

4 Mutta Nadab ja Abihu kuolivat Herran edessä, koska he uhrasivat vierasta tulta Herran edessä Sinain korvessa, ja ei ollut heillä poikia; mutta Eleatsar ja Itamar tekivät papin virkaa isänsä Aaronin edessä.

5 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

6 Tuo edes Levin sukukunta ja aseta heitä papin Aaronin eteen, palvelemaan häntä,

7 Ja pitämään vaarin hänen vartioitansa ja koko seurakunnan vartiosta, seurakunnan majan edessä, ja palvelemaan majan palveluksessa,

8 Ja tallella pitämään kaikki seurakunnan majan astiat, ja ottamaan vaarin Israelin lasten vartioitsemisesta, palvelemaan majan palveluksessa.

9 Ja sinun pitää antaman Aaronille ja hänen pojillensa Leviläiset; he ovat niille lahjaksi annetut Israelin lapsista.

10 Mutta Aaronin poikinensa pitää sinun asettaman pitämään vaaria pappeudestansa. Ja jos joku muukalainen siihen lähestyy, sen pitää kuoleman.

11 Ja Herra puhui Mosekselle sanoen:

12 Katso, minä otin Leviläiset Israelin lapsista kaikkein esikoisten edestä, jotka ensisti äitinsä kohdun avaavat Israelin lasten seassa, niin että Leviläisten pitää oleman minun.

13 Sillä kaikki esikoiset ovat minun: sinä päivänä, kuin minä löin kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin minä itselleni kaikki esikoiset Israelissa, ihmisistä niin karjaan asti, että ne olisivat minun: Minä Herra.

14 Ja Herra puhui Mosekselle Sinain korvessa, sanoen:

15 Lue Levin pojat heidän isänsä huoneen ja sukukuntainsa jälkeen: kaiken miehenpuolen, kuukauden vanhan ja sen ylitse, pitää sinun lukeman.

16 Ja Moses luki heitä Herran sanan jälkeen, niinkuin hänelle oli käsketty.

17 Ja nämät olivat Levin pojat nimeinsä jälkeen: Gerson, Kahat ja Merari.

18 Mutta Gersonin poikain nimet heidän sukukunnissansa olivat Libni ja Simei.

19 Kahatin pojat heidän sukukunnissansa: Amram, Jetsehar, Hebron ja Usiel.

20 Merarin pojat heidän sukukunnissansa: Maheli ja Musi. Nämät ovat Levin sukukunnat heidän isänsä huoneen jälkeen.

21 Nämät ovat Gersonin sukukunnat: Libniläiset ja Simeiläiset.

22 Heidän lukunsa, kaikki miehenpuoli kuukauden vanha ja sen ylitse, ne olivat seitsemäntuhatta ja viisisataa.

23 Ja Gersonilaisten sukukunnat pitää heitänsä sioittaman takapuolelle majaa, länteen päin.

24 Heidän päämiehensä, pitää oleman Eljasaph Laelin poika.

25 Ja Gersonin lasten pitää vartioitseman seurakunnan majassa Tabernaklia, ja majaa, peitteitä, ja seurakunnan majan oven vaatteita,

26 Ja pihan vaatteita, ja pihan oven peitettä, joka on Tabernaklin ja alttarin päällä ympäri, ja köysiä ja kaikkia, mitä sen palvelukseen tarvitaan.

27 Nämät ovat Kahatin sukukunnat: Amramilaiset, Jetseharilaiset, Hebronilaiset ja Usieliläiset:

28 Kaikki miehenpuoli kuukauden vanhasta ja sen ylitse, lukuansa kahdeksantuhatta ja kuusisataa, joiden pitää pitämän vaarin pyhän vartioitsemisesta,

29 Ja pitää heitänsä sioittaman etelän puolelle, sivulle majaa.

30 Ja heidän päämiehensä pitää oleman Elitsaphan Usielin poika.

31 Ja heidän pitää vartioitseman arkkia, pöytää, kynttiläjalkaa, alttareita ja kaikkia pyhän astioita, joilla palvelusta tehdään, ja peitteitä ja kaikkia, mitä palvelukseen tarvitaan.

32 Mutta kaikkein Levin päämiesten ylimmäinen pitää oleman Eleatsarin papin Aaronin pojan, ylitse niiden, jotka pitävät vaarin pyhän vartioitsemisesta.

33 Nämät ovat Merarin sukukunnat: Maheliläiset ja Musiläiset,

34 Joiden luku oli kuusituhatta ja kaksisataa, kaikki miehenpuoli, kuukauden vanha ja sen ylitse.

35 Heidän päämiehensä pitää oleman Suriel Abihailin poika, ja pitää sioittaman heitänsä sivulle majaa, pohjan puolelle.

36 Ja heidän virkansa pitää oleman, vartioida majan lautoja, korennoita, patsaita ja majan jalkoja, ja kaikkia astioita, jotka sen palvelukseen tarvitaan,

37 Niin myös patsaita pihan ympärillä, ja sen jalkoja, ynnä paanuin ja köytten kanssa.

38 Mutta seurakunnan majan etiselle puolelle itään päin pitää Moses ja Aaron ja hänen poikansa heitänsä sioittaman, ja vartioitseman pyhän vartioita Israelin lasten puolesta. Jos joku muukalainen siihen lähestyy, sen pitää kuoleman.

39 Kaikkein Leviläisten luku, jotka Moses ja Aaron lukivat, heidän sukukunnissansa Herran sanan jälkeen, kaikki miehenpuoli, kuukauden vanha ja sen ylitse, oli kaksikolmattakymmentä tuhatta.

40 Ja Herra puhui Mosekselle: lue kaikki esikoiset, jotka miehenpuolet ovat Israelin lasten seassa, kuukauden vanhat ja sen ylitse, ja ota heidän nimeinsä luku.

41 Ja sinun pitää ottaman Leviläiset minulle, minä Herra, kaikkein Israelin lasten esikoisten edestä, ja Leviläisten karjat, kaikkein Israelin lasten karjan esikoisten edestä.

42 Ja Moses luki, niinkuin Herra hänelle käsenyt oli, kaikki Israelin lasten esikoiset.

43 Ja olivat kaikki miehiset esikoiset, heidän nimeinsä luvun jälkeen, kuukauden vanhat ja sen ylitse luetut, kaksikolmattakymmentä tuhatta, kaksisataa ja kolmekahdeksattakymmentä.

44 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

45 Ota Leviläiset kaikkein Israelin lasten esikoisten edestä, ja Leviläisten karja heidän karjansa edestä: ja Leviläisten pitää oleman minun, minä olen Herra.

46 Mutta lunastuksen niiden kahdensadan ja kolmenkahdeksattakymmenen edestä, jotka jäävät Israelin lasten esikoisista Leviläisten luvun ylitse,

47 Pitää sinun ottaman viisi sikliä joka hengeltä: pyhän siklin jälkeen pitää sinun sen ottaman; sikli maksaa kaksikymmentä geraa.

48 Ja sinun pitää antaman rahan Aaronille ja hänen pojillensa, lunastettuina edestä, jotka ylitse olivat.

49 Niin otti Moses lunastusrahan niiltä, jotka ylitse olivat Leviläisten lunastetuista.

50 Israelin lasten esikoisilta otti hän rahan, tuhannen kolmesataa ja viisiseitsemättäkymmentä sikliä: pyhän siklin jälkeen.

51 Ja Moses antoi lunastusrahan Aaronille ja hänen pojillensa Herran sanan jälkeen, niinkuin Herra oli Mosekselle käsenyt.

4. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen:

2 Lue Kahatin lapset Levin poikain seasta, heidän sukukuntainsa ja isäinsä huoneen jälkeen,

3 Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse, viidenkymmenen vuotiseen asti: kaikki ne jotka kelvolliset ovat sotaan menemään, seurakunnan majassa palvelusta tekemään.

4 Ja tämä pitää oleman Kahatin poikain virka todistuksen majassa, joka kaikkein pyhin on:

5 Koska leiriä siirretään, niin pitää Aaronin poikinensa tuleman ja ottaman esiripun alas, ja käärimän todistuksen arkin siihen,

6 Ja paneman peitteen sen päälle tekasjim-nahoista, ja hajoittamaan kokonansa sinisen vaatteen sen ylitse, ja paneman sen korennot siallensa.

7 Niin myös pitää heidän hajoittaman näkypöydälle sinisen vaatteen, ja paneman sen päälle vadit, lusikat, maljat ja kannut, joilla ulos ja sisälle kaadetaan, ja ne alinomaiset leivät pitää sen päällä oleman.

8 Ja heidän pitää hajoittaman niiden päälle tulipunaisen vaatteen, ja peittämän tekasjim-nahkaisella peitteellä, ja paneman sen korennot siallensa.

9 Ja heidän pitää ottaman sinisen vaatteen, ja käärimän valkeuden kynttiläjalan sen sisälle, ja sen lamput, niistimet ja sammutusastiat, ja kaikki öljyastiat, joilla palvelusta siinä tehdään.

10 Ja tämän ja kaikkein näiden kaluin ympäri pitää heidän paneman peitteen tekasjim-nahasta, ja paneman ne korentoin päälle.

11 Niin myös pitää heidän hajoittaman kultaisen alttarin päälle sinisen vaateen, ja peittämän sen tekasjim-nahkaisella peitteellä, ja paneman sen korennot siallensa.

12 Kaikki astiat, joilla he palvelevat pyhässä, pitää heidän ottaman ja levittämän niiden ylitse sinisen vaateen, ja peittämän sen tekasjim-nahkaisella peitteellä, ja paneman ne korentoin päälle.

13 Heidän pitää myös käväisemän tuhan alttarilta ja hajoittaman purppuraisen vaateen sen päälle,

14 Ja paneman sen päälle kaikki astiat, joilla he siinä palvelevat, hiilipannut, hangot, lapiot ja maljat, ja kaikki alttarin astiat; heidän pitää myös hajoittaman sen ylitse tekasjim-nahkaisen peitteen, ja paneman korennot siallensa.

15 Koska Aaron ja hänen poikansa nämät toimittaneet ovat ja peittäneet pyhän ja kaikki pyhät astiat, ja leiriä siirretään, niin pitää sitte Kahatin lapset menemän ja kantaman niitä, ja ei pidä rupeeman pyhään, ettei he kuolisi. Nämät pitää oleman Kahatin lasten taakat seurakunnan majassa.

16 Ja Eleatsarilla, papin Aaronin pojalla, pitää oleman tämä virka: toimittaa öljyä valaistukseksi, ja yrtejä suitsutukseksi, ja alinomaista ruokauhria, ja voidellusöljyä, niin että hän toimittaa koko Tabernaklin ja kaikki, mitä siinä on, pyhän ja hänen astiansa.

17 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille sanoen:

18 Ei teidän pidä Kahatilaisten sukukuntain sikiöitä hävittämän Leviläisten seasta.

19 Vaan sen teidän pitää heidän kanssansa tekemän, että he eläisivät ja ei kuolisi: jos he lähestyvät sitä kaikkein pyhimpää, niin pitää Aaronin poikinensa menemän sisälle ja asettaman itsekunkin heidän virkaansa ja taakkaansa.

20 Vaan ei heidän pidä menemän sinne sisälle, katsomaan pyhää, koska se peitetään, ettei he kuolisi.

21 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

22 Lue Gersonin lapset, heidän isäinsä huoneen ja sukukuntainsa jälkeen:

23 Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse viidenkymmenen vuotiseen asti, pitää sinun ne lukeman, kaikki ne, jotka sotaan menemään kelpoiset ovat, että heillä olis virka seurakunnan majassa.

24 Ja tämä pitää oleman Gersonilaisten sukukunnan virka, jota heidän pitää tekemän ja kantaman:

25 Ja heidän pitää kantaman Tabernaklin vaatteet, ja seurakunnan majan, ja hänen peitteensä, ja tekasjim-nahkaisen peitteen, joka on sen päällä, ja myös seurakunnan majan ovivaateen,

26 Ja pihan vaatteet, ja läpikäytävän oven vaateen pihassa, joka käy sekä Tabernaklin että myös alttarin ympäri, ja hänen köytensä ja kaikki virkansa astiat, ja kaikki mitä heidän virassansa tarvitaan ja heidän tekemän pitää.

27 Aaronin ja hänen poikainsa sanan jälkeen pitää kaikkein Gersonin poikain virka tehtämän, kaikki mitä heidän kantaman ja korjaaman pitää; ja teidän pitää katsoman, että he ottaisivat vaarin kaikista kuormistansa.

28 Tämän pitää Gersonin lasten ja sukuin virka oleman seurakunnan majassa: ja heidän vartionsa pitää oleman Itamarin, papin Aaronin pojan käden alla.

29 Merarin lapset, heidän sukukuntainsa ja isäinsä huoneen jälkeen, pitää sinun myös lukeman:

30 Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse, viidenkymmenen vuotiseen asti, pitää sinun ne lukeman, kaikki sotaan menemään kelpoiset, palvelemaan seurakunnan majassa.

31 Tästä kuormasta pitää heidän pitämän vaarin, kaiken virkansa jälkeen seurakunnan majassa, kuin ovat majan laudat, ja korennot, ja patsaat, ja jalat,

32 Niin myös patsaat pihan ympärillä, ja jalat, ja naulat, ja köydet, kaikkein heidän astiainsa kanssa, kaiken heidän virkansa perästä: jokaiselle pitää teidän nimenomattain asettaman kuormat astioista, joista heidän pitää pitämän vaarin.

33 Ja tämä pitää oleman Merarin lasten sukuin virka kaikissa, joista heidän pitää ottaman vaarin seurakunnan majassa, Itamarin papin Aaronin pojan käden alla.

34 Ja Moses ja Aaron, ynnä kaiken kansan päämiesten kanssa, lukivat Kahatilaisten lapset, heidän sukuinsa ja isänsä huoneen jälkeen,

35 Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki sotaan menemään kelvolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa.

36 Ja heidän lukunsa oli heidän sukuinsa jälkeen, kaksituhatta, seitsemänsataa ja viisikymmentä.

37 Tämä on Kahatilaisten sukukuntain luku, joilla kaikilla oli toimittamista seurakunnan majassa, jotka Moses ja Aaron lukivat, Herran sanan jälkeen, Moseksen kautta.

38 Niin luettiin myös Gersonin lapset, sukukuntainsa ja isänsä huoneen jälkeen,

39 Kolmenkymmenen vuotisista ja sen ylitse viidenkymmenen vuotisiin asti, kaikki sotaan menemään kelvolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa.

40 Ja heidän lukunsa, heidän sukuinsa ja isänsä huoneen jälkeen, oli kaksituhatta kuusisataa ja kolmekymmentä.

41 Tämä on Gersonin lasten suvun luku, joilla kaikilla oli tekemistä seurakunnan majassa, jotka Moses ja Aaron lukivat, Herran sanan jälkeen.

42 Luettiin myös Merarin lapset, sukuinsa ja isänsä huoneen jälkeen,

43 Kolmenkymmenen vuotisista ja sen ylitse viidenkymmenen vuotisiin asti, kaikki sotaan menemään kelvolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa.

44 Ja heidän lukunsa oli, heidän sukuinsa jälkeen, kolmetuhatta ja kaksisataa.

45 Tämä on Merarin lasten suvun luku, jotka Moses ja Aaron lukivat, Herran sanan jälkeen Moseksen kautta.

46 Kaikkein Leviläisten luku, kuin Moses ja Aaron ynnä Israelin päämiesten kanssa lukivat, heidän sukuinsa ja isänsä huoneen jälkeen,

47 Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse, viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki ne jotka menivät sisälle palvelusta tekemään virassansa, ja kuormaa kantamaan seurakunnan majaan,

48 Heidän luettunsa olivat kahdeksantuhatta, viisisataa ja kahdeksankymmentä.

49 Ja hän luki heidät Herran sanan jälkeen Moseksen kautta, itsekin hänen virkaansa ja kuormaansa, ja ne, mitkä hän luki, olivat niinkuin Herra Mosekselle käsenyt oli.

5. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

2 Käske Israelin lapset ajaa kaikki spitaliset leiristä ulos, ja kaikki, joiden siemen vuotaa, ja kaikki ne, jotka ovat johonkuhun kuolleeseen itsensä saastuttaneet.

3 Sekä miehet että vaimot pitää teidän ajaman ulos: leiristä ne pitää teidän ajaman ulos, ettei he leiriänsä saastuttaisi, kussa minä heidän keskellänsä asun.

4 Ja Israelin lapset tekivät niin, ja ajoivat ne leiristä ulos: niinkuin Herra oli Mosekselle sanonut, niin he tekivät.

5 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

6 Puhu Israelin lapsille: jos joku mies eli vaimo tekee jotakin syntiä ihmistä vastaan, niin että hän raskaasti rikkoo Herraa vastaan, se sielu on vianalaiseksi itsensä saattanut.

7 Heidän pitää tunnustaman rikoksensa, jonka he tehneet ovat, ja pitää päänänsä sovittaman vikansa, ja vielä lisäämän viidennen osan, ja antaman sille, jota vastaan he rikkoneet ovat.

8 Jos ei sillä ihmisellä ole sitä, jolla omaisen oikeus on, jolle se rikos maksettaa taittaisiin, niin pitää se Herralle annettaman, ja oleman papin oman, paitsi sovinto-oinasta, jolla hän sovitetaan.

9 Niin pitää myös kaikki ylennys kaikista, minkä Israelin lapset pyhittävät ja uhraavat papille, oleman hänen omansa.

10 Jos joku jotain pyhittää, sen pitää oleman papin omana, ja mitä joku antaa papille, sen pitää oleman myös hänen omansa.

11 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

12 Puhu Israelin lapsille ja sano heille: jos jonkun miehen vaimo tulee ynsiäksi ja rikkoo kovasti häntä vastaan;

13 Ja jos joku makaa hänen, ja se on hänen miehensä silmäin edestä salattu ja peitetty, että hän on itsensä saastuttanut, ja ei ole todistusta häntä vastaan, eikä hän ole siinä löydetty,

14 Ja kiivaushenki kehoittaa hänen, että hän kiivoittelee vaimostansa, että hän on saastuttanut itsensä, eli epäluulon henki on tullut hänen päällensä, että hän on epäluulossa vaimostansa, vaikka ei hän ole saastuttanut itsiänsä,

15 Niin pitää miehen viemän vaimonsa papin eteen, ja viemän uhrin hänen edestänsä, kymmenennen osan ephaa ohraisia jauhoja, ja ei sen päälle öljyä vuodattaman, eikä myös pyhää savua sen päälle paneman; sillä se on kiivausuhri ja muistouhri, joka pahan teon muistuttaa.

16 Niin pitää papin tuoman hänen edes, ja asettaman Herran eteen.

17 Ja papin pitää ottaman pyhää vettä saviastiaan, ja tomua Tabernaklin permannosta pitää papin myös ottaman ja paneman veteen.

18 Ja papin pitää asettaman vaimon Herran eteen, ja paljastaman vaimon pään, ja paneman sen käten päälle muistouhrin, joka on kiivausuhri, ja papin kädessä pitää oleman ne katkerat kirousvedet.

19 Ja papin pitää vannottaman vaimoa, ja sanoman hänelle: jos ei yksikään mies ole maannut sinun kanssas, ja jos et sinä ole poikennut sinun miehes tyköä, niin ettet sinä ole itsiäs saastuttanut, niin sinun pitää vapaa oleman tästä karvaasta vedestä.

20 Mutta jos sinä olet poikennut miehes tyköä, niin että sinä olet saastuttanut itses, ja joku on sinun maannut, paitsi sinun omaa miestä,

21 Niin pitää papin vannottaman vaimoa kirouksen valalla, ja sanoman hänelle: Herra antakoon sinun kiroukseksi ja sadatukseksi kansas keskelle, niin että Herra sallii lakastua lantees ja vatsas ajettua.

22 Niin menkään nyt tämä kirousvesi sinun sisällyksiis, niin että sinun vatsas ajettuu, ja sinun lantees lakastuvat. Ja vaimon pitää sanoman: amen, amen!

23 Ja niin pitää papin kirjoittaman nämä kiroukset kirjaan, ja pitää taas pyyhkimän ne ulos siihen katkeraan veteen,

24 Ja pitää antaman vaimon juoda siitä katkerasta kirousvedestä, ja se kirousvesi pitää menemän hänen sisällensä katkeruudeksi.

25 Ja papin pitää ottaman kiivausuhrin vaimon kädestä, ja ylentämän sen Herran eteen ruokauhriksi, ja uhraaman sen alttarilla.

26 Ja papin pitää ottaman pivon täyden ruokauhrista hänen muistouhriksensa, ja polttaman sen alttarilla, ja sitte antaman sitä vettä vaimon juoda.

27 Ja koska hän on juottanut hänen sillä vedellä, niin tapahtuu, jos hän on itsensä saastuttanut ja kaiketikin rikkonut miestänsä vastaan, että kirousvesi tulee hänen sisällensä katkeraksi, ja hänen vatsansa ajettuu ja hänen lanteensa lakastuvat: ja sen vaimon pitää oleman kirotun kansansa seassa.

28 Vaan jos se vaimo ei ole saastuttanut itsiänsä, vaan on puhdas, niin ei pidä sen mitään hänelle vahinkoa tekemän, vaan hänen pitää hedelmälliseksi tuleman.

29 Tämä on kiivauslaki: koska joku vaimo poikkeee pois miehensä tyköä ja saastuttaa itsensä,

30 Eli koska epäluulon henki kehoittaa miehen kiivoittelemaan vaimostansa, että hän asettaa hänen Herran eteen, niin papin pitää tekemän hänelle kaiken tämän lain jälkeen.

31 Ja miehen pitää oleman viattoman siitä pahasta teosta, vaan vaimon pitää kantaman pahuutensa.

6. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

2 Puhu Israelin lapsille ja sano heille: jos mies eli vaimo lupaa erinomaisen lupauksen, eroittaaksensa itsensä Herralle,

3 Hänen pitää eroittaman itsensä viinasta ja väkevästä juomasta: viinan etikkaa ja väkevän juoman etikkaa ei pidä hänen myös juoman, eikä myös kaikkea sitä, mikä on viinamarjoista vuotanut, pidä hänen juoman, eikä myös pidä hänen syömän tuoreita eikä kuivia viinamarjoja.

4 Kaikella eroituksensa ajalla ei pidä hänen mitään, kuin viinapuusta tehty on, eikä viinamarjan tuumia eli kuoria syömän.

5 Kaikella eroituksensa lupauksen ajalla ei pidä partaveitsen tuleman hänen päänsä päälle: siihenasti kuin hänen päivänsä täytetään, kuin hän oli Herralle itsensä eroittanut, pitää hänen pyhän oleman, ja antaman päänsä hiukset vapaasti kasvaa.

6 Kaikella ajalla, kuin hän Herralle itsensä eroittanut on, ei pidä hänen menemän yhdenkään kuolleen ruumiin tykö,

7 Eikä saastuttaman itsiänsä isänsä taikka äitinsä, eikä veljensä eli sisarensa kuolleen ruumiiseen; sillä hänen Jumalansa eroitus on hänen päänsä päällä.

8 Ja kaikella eroituksensa ajalla pitää hänen Herralle pyhän oleman.

9 Jos joku äkisti ja tapaturmaisesti kuolee hänen tykönänsä, niin tulee hänen eroituksensa pää saastutetuksi, ja hänen pitää ajeleman päänsä paljaaksi puhdistuspäivänänsä, seitsemäntenä päivänä pitää hänen sen ajeleman.

10 Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen tuoman kaksi mettistä eli kaksi kyhkyläisen poikaa papin tykö, seurakunnan majan oven eteen.

11 Ja papin pitää uhraaman yhden syntiuhriksi, ja toisen polttouhriksi, ja sovittaman hänen, että hän saastutti itsensä kuolleen ruumiilla, ja niin pitää hänen pyhittämän päänsä sinä päivänä.

12 Ja hänen pitää Herralle pitämän eroituksensa päivät, ja tuoman vuosikuntaisen karitsan vikauhriksi. Ja niin pitää ne entiset päivät tyhjään raukeeman, sentähden että hänen eroituksensa tuli saastutetuksi.

13 Tämä on eroitettu laki, koska hänen lupauksensa aika täyetty on: hän pitää tuotaman seurakunnan majan oven eteen.

14 Ja hänen pitää tuoman uhrinsa Herralle: vuosikuntaisen virheettömän karitsan polttouhriksi, vuosikuntaisen virheettömän uuhien syntiuhriksi ja vuosikuntaisen virheettömän oinaan kiitosuhriksi,

15 Ja korin happamattomia kyrsiä sämpyläjauhoista, sekoitettuja öljyyn, ja ohukaisia happamattomia kyrsiä, öljyllä voidelluita, ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa:

16 Ja papin pitää ne tuoman Herran eteen ja pitää uhraaman hänen syntiuhriksensa ja polttouhriksensa.

17 Mutta oinaan hänen pitää uhraaman Herralle kiitosuhriksi, ja happamattomat leivät korissa; ja papin pitää myös hänen ruokauhrinsa ja juomauhrinsa tekemän.

18 Ja se, joka luvannut on, pitää lupauksensa pään ajeleman paljaaksi, seurakunnan majan oven edessä, ja ottaman lupauksensa pään hiukset ja heittämän ne tuleen, joka kiitosuhriin alla on.

19 Ja papin pitää ottaman oinaan keitetyn lavan, ja yhden happamattoman kyrsän korista, ja yhden ohukaisen happamattoman kyrsän, ja paneman ne eroitettu käden päälle, sittekuin hän ajellut on eroituksensa hiukset;

- 20 Ja papin pitää ne häälyttämän häälytykseksi Herran edessä. Ja se on pyhä papille, ynnä häälytusrinnan ja ylennyslavan kanssa, ja sitte eroitettu juokaan viinaa.
- 21 Tämä on eroitettu laki, joka uhrinsa lupaa Herralle eroituksensa puolesta, paitsi mitä hän muutoin taisi matkaan saattaa: niinkuin hän on luvannut, niin pitää myös hänen tekemän lupauslakinsa jälkeen.
- 22 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:
- 23 Puhu Aaronille ja hänen pojillensa, ja sano: näin pitää teidän siunaaman Israelin lapsia, ja sanoman heille:
- 24 Herra siunatkoon sinua, ja varjelkoon sinua.
- 25 Herra valistakoon kasvonsa sinun päälles, ja olkoon sinulle armollinen.
- 26 Herra ylentäköön kasvonsa sinun puolees, ja antakoon sinulle rauhan.
- 27 Ja heidän pitää paneman minun nimeni Israelin lasten päälle, ja minä tahdon siunata heitä.

7. KAPITTEL

- Ja tapahtui sinä päivänä, koska Moses oli pannut Tabernaklin ylös, voiteli hän sen ja pyhitti sen, ja kaikki sen astiat, niin myös alttarin ja kaikki sen astiat: ja voiteli ne, ja pyhitti ne.
- 2 Niin uhrasivat Israelin päämiehet, jotka ylimmäiset olivat isäinsä huoneessa; sillä he olivat päämiehet sukukuntain ylitse, ja seisivat ylimmäisessä siassa heidän seassansa, jotka luetut olivat,
- 3 Ja toivat uhrinsa Herran eteen: kuusi peitettyä vaunua ja kaksitoistakymmentä härkää, aina vaunun kahden päämiehen edestä; mutta härjän itsekunkin edestä, ja toivat ne majan eteen.
- 4 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:
- 5 Ota heiltä, että ne palvelisivat seurakunnan majan palveluksessa ja anna ne Leviläisille, itsekullekin virkansa jälkeen.
- 6 Niin otti Moses vaunut ja härjät, ja antoi ne Leviläisille.
- 7 Kaksi vaunua ja neljä härkää antoi hän Gersonin lapsille, heidän virkansa jälkeen.
- 8 Neljä vaunua ja kahdeksan härkää antoi hän Merarin lapsille, heidän virkansa jälkeen, Itamarin, papin Aaronin pojan käden alla.
- 9 Mutta Kahatin lapsille ei hän mitään antanut; sillä heillä oli pyhän virka, ja piti kantaman olallansa.
- 10 Ja päämiehet uhrasivat alttarin vihkimiseksi, sinä päivänä koska se voideltu oli, ja uhrasivat lahjansa alttarin eteen.
- 11 Ja Herra sanoi Mosekselle: anna jokaisen päämiehen tuoda uhrinsa, itsekunkin päivänänsä alttarin vihkimiseksi.
- 12 Ensimmäisenä päivänä uhrasi lahjansa Nahesson, Amminadabin poika, Juudan sukukunnasta.
- 13 Ja hänen lahjansa oli yksi hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, yksi hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: ne molemmat täynnänsä öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, ruokauhriksi;
- 14 Siihen kultainen lusikka, jossa oli kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
- 15 Yksi nuori mulli, yksi oinas, yksi vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
- 16 Yksi kauris syntiuhriksi,
- 17 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Nahessonin Amminadabin pojan lahja.
- 18 Toisena päivänä uhrasi Netaneel, Suarin poika, Isaskarin päämies.
- 19 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnänsä sämpyläjauhoja, sekoitettuita öljyllä, ruokauhriksi;
- 20 Siihen kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
- 21 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

- 22 Kauris syntiuhriksi,
23 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Netaneelin Suarin pojan lahja.
- 24 Kolmantena päivänä Sebulonin lasten päämies, Eliab Helonin poika.
25 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,
26 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,
27 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
28 Kauris syntiuhriksi,
29 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Eliabin Helonin pojan lahja.
- 30 Neljäntenä päivänä Rubenin lasten päämies, Elisur Sedeurin poika.
31 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,
32 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa täynnänsä suitsutusta,
33 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
34 Kauris syntiuhriksi,
35 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Elisurin Sedeurin pojan lahja.
- 36 Viidentenä päivänä Simeonin lasten päämies, Selumiel SuriSaddain poika.
37 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,
38 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
39 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
40 Kauris syntiuhriksi,
41 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Selumielin SuriSaddain pojan lahja.
- 42 Kuudentena päivänä Gadin lasten päämies, Eliasaph Deguelin poika.
43 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,
44 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
45 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
46 Kauris syntiuhriksi,
47 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Eliasaphin Deguelin pojan lahja.
- 48 Seitsemäntenä päivänä Ephraimin lasten päämies, Elisama Ammihudin poika.
49 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,
50 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
51 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa polttouhriksi,
52 Kauris syntiuhriksi,
53 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa.
Tämä on Elisaman Ammihudin pojan lahja.
- 54 Kahdeksantena päivänä Manassen lasten päämies, Gamliel Pedatsurin poika.

55 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,

56 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

57 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

58 Kauris syntiuhriksi,

59 Ja kiitosuhriksikaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Gamlielin Pedatsurin pojan lahja.

60 Yhdeksäntenä päivänä BenJaminin lasten päämies, Abidan Gideonin poika.

61 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,

62 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

63 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

64 Kauris syntiuhriksi,

65 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Abidan Gideonin pojan lahja.

66 Kymmenentenä päivänä Danin lasten päämies, AhiEser AmmiSaddain poika.

67 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä sämpyläjauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,

68 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

69 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

70 Kauris syntiuhriksi,

71 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on AhiEserin AmmiSaddain pojan lahja.

72 Ensimmäisenätoistakymmenentenä päivänä Asserin lasten päämies, Pagieli Okranin poika.

73 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, ruokauhriksi,

74 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

75 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

76 Kauris syntiuhriksi,

77 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Pagielin Okranin pojan lahja.

78 Toisenätoistakymmenentenä päivänä Naphtalin lasten päämies, Ahira Enanin poika.

79 Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, ruokauhriksi,

80 Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

81 Mulli karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

82 Kauris syntiuhriksi,

83 Ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsaa. Tämä on Ahiran Enanin pojan lahja.

84 Tämä on alttarin vihkimys sinä päivänä, jona se voideltiin, johonka Israelin lasten ruhtinaat uhrasivat: kaksitoistakymmentä hopiavatia, kaksitoistakymmentä hopiamaljaa, kaksitoistakymmentä kultaista lusikkaa,

85 Niin että jokainen vati painoi sata ja kolmekymmentä sikliä hopiaa, ja jokainen malja seitsemänkymmentä sikliä, niin että kaikkein astiain hopian luku juoksi kaksituhatta ja neljäsataa sikliä, pyhän siklin jälkeen.

86 Ja ne kaksitoistakymmentä kultaista lusikkaa, jotka suitsutusta täynnä olivat, jokainen painoi kymmenen sikliä, pyhän siklin jälkeen, niin että luku lusikkain kullasta juoksi sata ja kaksikymmentä sikliä.

87 Eläinten luku polttouhriksi, kaksitoistakymmentä mullia, kaksitoistakymmentä oinasta, kaksitoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, ja heidän ruokauhrinsa, ja kaksitoistakymmentä kaurista syntiuhriksi.

88 Ja karjan luku kiitosuhriksi oli neljä härkää kolmattakymmentä, kuusikymmentä oinasta, kuusikymmentä kaurista, kuusikymmentä vuosikuntaista karitsaa. Tämä on alttarin vihkimys koska se voideltiin.

89 Ja koska Moses meni seurakunnan majaan, että häntä siellä puhuteltaisiin, niin kuuli hän äänen puhuvan kansansa armoistuilta, joka oli todistuksen arkin päällä, kahden Kerubimin vaiheella, ja sieltä puhuteltiin häntä.

8. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle sanoen:

2 Puhu Aaronille, ja sano hänelle: koskas lamput panet ylös, niin pitää ne seitsemän lamppua valaiseman juuri kynttiläjalan kohdalla.

3 Ja Aaron teki niin, ja asetti lamput kynttiläjalan kohdalle, niinkuin Herra Mosekselle käskenyt oli.

4 Mutta kynttiläjalka oli tehty lujasta kullasta, varresta niin kukkaisiin asti oli se vahvaa tekoa: sen muodon jälkeen kuin Herra oli Mosekselle näyttänyt, niin teki hän kynttiläjalan.

5 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

6 Ota Leviläiset Israelin lapsista ja puhdista heitä.

7 Ja näin pitää sinun tekemän heille, puhdistaakses heitä. Sinun pitää priiskottaman syntivettä heidän päällensä: ja heidän pitää kaiken lihansa päältä karvat ajeleman, ja vaatteensa pesemän, niin he ovat puhtaat.

8 Ja sitte pitää heidän ottaman nuoren mullin, ja sen ruokauhriksi öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, ja toisen nuoren mullin pitää sinun ottaman syntiuhriksi.

9 Ja sinun pitää tuoman Leviläiset seurakunnan majan eteen, ja kaiken Israelin lasten kansan kokooman.

10 Ja tuoman Leviläiset Herran eteen: ja Israelin lapset pitää paneman kätensä Leviläisten päälle.

11 Ja Aaronin pitää häälyttämän Leviläiset Israelin lapsilta Herran eteen, Herran palvelusta palvelemaan.

12 Ja Leviläisten pitää laskeman kätensä mullin päälle, ja toinen mulli pitää Herralle syntiuhriksi tehtämän, ja toinen polttouhriksi, Leviläisiä sovittamaan.

13 Ja sinun pitää asettaman Leviläiset Aaronin ja hänen poikainsa eteen, ja häälyttämän heitä häälytykseksi Herralle.

14 Ja sinun pitää eroittaman Leviläiset Israelin lapsista, niin että Leviläiset pitää oleman minun.

15 Ja sitte pitää heidän käymän sisälle palvelemaan seurakunnan majassa, ja pitää sinun heitä puhdistaman, ja häälyttämän heitä häälytykseksi.

16 Sillä he ovat minulle peräti annetut Israelin lasten seasta, ja minä olen heidät ottanut minulleni kaikkein edestä, jotka ensisti avaavat äitinsä kohdun, nimittäin, kaikkein esikoisten edestä Israelin lapsista.

17 Sillä kaikki esikoiset Israelin lapsista ovat minun, sekä ihmisistä että eläimistä: sinä päivänä, kuin minä löin kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin minä ne minulleni,

18 Ja otin minulleni Leviläiset, kaikkein esikoisten edestä Israelin lapsista,

19 Ja annoin Leviläiset Aaronille ja hänen pojillensa lahjaksi Israelin lapsista, että heidän pitää seurakunnan majassa Israelin lasten virassa palveleman, ja sovittaman Israelin lapset, ettei rangaistus tulisi Israelin lasten päälle, jos he lähestyisivät pyhää.

20 Ja Moses ynnä Aaronin kanssa, ja koko Israelin seurakunta tekivät Leviläisille kaikki niinkuin Herra oli Mosekselle käsenyt; niin tekivät Israelin lapset heille.

21 Ja Leviläiset puhdistivat itsensä, ja pesivät vaatteensa, ja niin Aaron häälytti heidät häälytykseksi Herran edessä, ja sovitti heitä niin että he puhdistettiin.

22 Ja sitte Leviläiset menivät seurakunnan majaan, virkaansa tekemään Aaronin ja hänen poikainsa eteen: niinkuin Herra oli Mosekselle käsenyt Leviläisistä, niin tekivät he heille.

23 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

24 Tämä on se minkä Leviläisten pitää pitämän: viidennestä vuodesta kolmattakymmentä ja sen ylitse, ovat he kelvolliset sotaan menemään ja palvelemaan seurakunnan majassa.

25 Mutta viidennetäkymmenestä vuodesta pitää heidän vapaat oleman palveluksensa virasta, ja ei pidä enää palveleman.

26 Mutta heidän pitää veljeinsä palveluksesta seurakunnan majassa ottaman vaarin; mutta viran töitä ei heidän pidä tekemän. Näin sinun pitää tekemän Leviläisille heidän vartiossansa.

9. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle Sinain korvessa, toisena vuonna sittekuin he olivat lähteneet Egyptin maalta, ensimmäisenä kuukautena, sanoen:

2 Israelin lasten pitää pääsiäistä pitämän määrätyllä ajallansa:

3 Neljäntenätoistakymmenentenä päivänä tällä kuulla kahden ehtoon välillä, pitää heidän sen pitämän, ajallansa: kaikkein säätyinsä ja kaikkein oikeuttensa jälkeen pitää teidän sen tekemän.

4 Ja Moses puhui Israelin lapsille, että heidän piti pääsiäistä pitämän.

5 Ja he pitivät pääsiäistä neljäntenä päivänä toistakymmentä ensimmäisellä kuulla, kahden ehtoon välillä, Sinain korvessa: kaiken sen jälkeen minkä Herra oli Mosekselle käsenyt, niin tekivät Israelin lapset.

6 Niin siellä oli muutamia miehiä, jotka olivat saastaantuneet kuolleessa ihmisessä, niin ettei he saaneet pitää pääsiäistä sinä päivänä, ja he menivät sinä päivänä Moksen ja Aaronin eteen.

7 Ja ne miehet sanoivat hänelle: me olemme saastaantuneet kuolleesta ihmisestä: miksi me niin ylönkatsottuna pidetään, ettemme saa uhrata lahjojamme aikansa Israelin lasten seassa?

8 Ja Moses sanoi heille: seisokaat, minä tahdon kuulla, mitä Herra kääsee teille.

9 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

10 Puhu Israelin lapsille, sanoen: kuka ikänä saastuttaa itsensä kuolleessa, elikkä on taampana kaukaisella matkalla teistä, taikka teidän lankoinne seassa, hänen pitää kuitenkin pitämän pääsiäistä Herralle.

11 Vaan toisella kuulla, neljäntenä päivänä toistakymmentä, kahden ehtoon välillä, pitää heidän sen tekemän, ja heidän pitää sen syömän happamattoman leivän ja karvasten ruohoin kanssa.

12 Ei pidä heidän siitä mitäkään tähteeksi jättämän huomeneksi, eikä luuta siitä rikkomana: kaikkein pääsiäissäätyn jälkeen pitää heidän sen tekemän.

13 Mutta joka puhdas on, ja ei ole matkalla, ja unhottaa pitää pääsiäistä, hänen sielunsa pitää hävitettämän kansoistansa. Sentähden ettei hän ole kantanut uhrinansa Herralle määrätyllä ajallansa, sen pitää itse syntinsä kantaman.

14 Ja jos joku muukalainen asuu teidän seassanne, ja pitää myös Herralle pääsiäistä: pääsiäisen säätyin ja oikeutten jälkeen hänen sen pitämän pitää. Tämä sääty pitää teille yhtäläinen oleman, niin muukalaiselle kuin omaisellekin maassa.

15 Ja sinä päivänä kuin Tabernakli pantiin ylös, varjosi pilvi todistuksen majan, ja oli ehtoosta niin aamuun asti majan päällä, niinkuin tuli.

16 Niin tapahtui alati, että pilvi varjosi sen ja näkyi yöllä niinkuin tuli.

17 Ja kuin pilvi nousi majan päältä, niin vaelsivat Israelin lapset, ja kuhunka paikkaan pilvi seisahti, siinä myös Israelin lapset heitäsä sioittivat.

18 Herran sanan jälkeen vaelsivat Israelin lapset, ja Herran sanan jälkeen he myös heitäsä sioittivat: aina niinkauvan kuin pilvi pysyi majan päällä, pysyivät he myös siallansa.

19 Ja koska pilvi usiammat päivät pysyi majan päällä, niin ottivat Israelin lapset vaarin Herran vartiosta, ja ei vaeltaneet.

20 Ja koska niin tapahtui, että pilvi oli järjestänsä monikahdat päivät majan päällä, niin he sioittivat heitäsä Herran sanan jälkeen, ja Herran sanan jälkeen he myös vaelsivat.

21 Ja jos se niin tapahtui, että pilvi aina ehtoosta niin huomeneen asti oli majan päällä, ja sitte aamulla nousi, niin he vaelsivat, eli koska pilvi päivällä taikka yöllä nousi, niin he myös vaelsivat.

22 Eli koska pilvi kaksi päivää eli kuukauden taikka muutoin kauvan aikaa pysyi majan päällä, niin Israelin lapset sioittivat heitäsä, ja ei matkustaneet, ja koska se nousi, niin he matkustivat.

23 Herran käskyn jälkeen olivat he siallansa, ja Herran käskyn jälkeen he matkustivat, ja ottivat vaarin Herran vartiosta, Herran sanan jälkeen Moseksen kautta.

10. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

2 Tee sinulles hopiasta kaksi torvea, vahvaksi sinun ne tekemän pitää, niillä kutsuakses seurakuntaa kokoon, ja koska joukon pitää matkustaman.

3 Koska niillä molemmilla hiljaksensa soitetaan, silloin pitää koko seurakunnan kokoontuman seurakunnan majan oven eteen.

4 Vaan koska ainoastaan yhdellä hiljaksensa soitetaan, silloin pitää päämiehet ja tuhanten esimiehet Israelissa tuleman kokoon.

5 Mutta koska te vahvasti soitatte, silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, jotka itään päin ovat.

6 Mutta koska te toisen kerran vahvasti soitatte, silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, jotka etelään päin ovat; sillä koska he lähtevät matkaan, niin pitää teidän vahvasti soittaman.

7 Mutta koska seurakunnan pitää kokoontuman, silloin teidän pitää ainoastansa hiljaksensa, ja ei vahvasti soittaman.

8 Ja papit Aaronin pojat pitää näillä torvilla soittaman: ja tämä pitää teille ja teidän sukukunnillenne oleman ijankaikkinen sääty.

9 Ja koska te lähdette sotaan teidän maallanne vihollisianne vastaan, jotka teitä vainoovat, silloin pitää teidän vahvasti torvilla soittaman, että teitä muistettaisiin Herran teidän Jumalanne edessä, ja te pelastettaisiin vihollisistanne.

10 Niin myös teidän ilopäivinänne, ja teidän juhlapäivinänne, ja teidän uusissa kuissanne, pitää teidän torvilla soittaman, teidän polttouhrienne ja kiitosuhrienne uhratessanne, että ne olisivat teille muistoksi teidän Jumalanne edessä. Minä Herra teidän Jumalanne.

11 Ja tapahtui kahdentenakymmenentenä päivänä, toisena kuukautena toisena vuonna, että pilvi nostettiin todistuksen majan tyköä,

12 Ja Israelin lapset läksivät matkaansa järjestyksessä Sinain korvesta, ja pilvi seisahti Paranin korvessa.

13 Ja he läksivät ensimmäisen kerran Herran sanan jälkeen Moseksen kautta.

14 Nimittäin Juudan lasten leirin lippu läksi ensin matkaan joukkoinensa, ja heidän joukkonsa päällä oli Nahesson Amminadabin poika.

15 Ja Isaskarin lasten suvun joukon päällä oli Netaneel Suarin poika.

- 16 Ja Sebulonin lasten suvun joukon päällä oli Eliab Helonin poika.
- 17 Silloin maja otettiin maahan: ja Gersonin ja Merarin lapset läksivät matkaan ja kantoivat majaa.
- 18 Sitälähin läksi Rubenin leirin lippu joukkoinensa, ja hänen joukkonsa päällä oli Elisur Sedeurin poika.
- 19 Ja Simeonin lasten suvun joukon päällä oli Selumiel SuriSaddain poika.
- 20 Ja Gadin lasten suvun joukon päällä oli Eliasaph Deguelin poika.
- 21 Niin matkustivat myös Kahatilaiset ja kantoivat pyhää, ja toiset panivat majan ylös, siihenasti että nämät tulivat.
- 22 Sitälikin läksi Ephraimin lasten leirin lippu joukkoinensa, ja hänen joukkonsa päällä oli Elisama Ammihudin poika.
- 23 Ja Manassen lasten sukukunnan joukon päällä oli Gamliel Pedatsurin poika.
- 24 Ja BenJaminin lasten sukukunnan joukon päällä oli Abidan Gideonin poika.
- 25 Sitälikin läksi Danin lasten leirin lippu joukkoinensa. Ja niin kaikki leirit matkassansa olivat. Ja hänen joukkonsa päällä oli AhiEser AmmiSaddain poika.
- 26 Ja Asserin lasten sukukunnan joukon päällä oli Pagiel Okranin poika.
- 27 Ja Naphtalin lasten sukukunnan joukon päällä oli Ahira Enanin poika.
- 28 Nämät ovat Israelin lasten vaellukset joukkoinensa, koska he matkustivat.
- 29 Ja Moses puhui nälämiehellensä Hobabille Reguelin Midianilaisen pojalle: me menemme siihen paikkaan, josta Herra sanonut on: minä annan sen teille. Tule meidän kanssamme, me teemme sinulle hyvää, sillä Herra on hyvää luvannut Israelille.
- 30 Hän vastasi häntä: en minä tule teidän kanssanne, vaan minä menen omalle maalleni sukuni tykö.
- 31 Hän sanoi: älä meistä luovu, sillä sinä tiedät, kussa meidän pitää itsemme sioittaman korvessa, ja sinä olet meidän silmämme.
- 32 Ja jos sinä tulet meidän kanssamme, niin se hyvä, minkä Herra meille tekee, sen me teemme sinulle.
- 33 Niin he matkustivat kolme päiväkuntaa Herran vuoren tyköä, ja Herran liiton arkki vaelsi heidän edellensä kolme päiväkuntaa, katsomaan heille, kussa heidän lepäämään piti.
- 34 Ja Herran pilvi oli heidän päällensä päivällä, koska he leiristä matkustivat.
- 35 Ja koska arkki läksi matkaan, sanoi Moses: Herra nouse, että vihollises hajotettaisiin, ja ne, jotka sinua vainoovat, pakenisivat sinun edestäs.
- 36 Koska arkki lepäsi, sanoi hän: Palaja, Herra, niiden monen kymmenen tuhannen tykö Israelissa.

11. KAPITTEL

Ja tapahtui, koska kansa kärsimättömyydestä napisi, oli se paha Herran korvissa, ja koska Herra sen kuuli, julmistui hänen vihansa, ja Herran tuli syttyi heidän seassansa, joka äärimäiset heidän leirissänsä poltti.

2 Silloin huusi kansa Moseksen tykö, ja Moses rukoili Herraa, niin tuli asettui.

3 Ja se paikka kutsuttiin Tabeera, että Herran tuli oli syttynyt heidän keskellensä.

4 Mutta sekalainen kansa heidän seassansa oli syttynyt himoon, ja Israelin lapset myös rupesivat taas itkemään ja sanoivat: kuka antaa meille lihaa syödäksemme?

5 Me muistamme ne kalat, joita me söimme ilman maksota Egyptissä, ja ne agurkit, ja melonit, ja puurlaukat, ja sipulit, ja kynsilaukat.

6 Mutta nyt on sielumme kuivettunut, ja ei ole ikänä mitään, paitsi tämä manna on meidän silmäimme edessä.

7 Ja man oli niinkuin korianderin siemen, ja nähdä niinkuin bedellion.

8 Ja kansa juoksi sinne ja tänne, ja kokosi sitä, ja jauhoi myllyllä eli survoi rikki huhmaressa, ja keitti padassa, ja teki itsellensä siitä paistinkakkuja, ja ne maistivat niinkuin öljyleivät.

9 Ja koska kaste yöllä laskeusi leiriin, niin laskeusi myös manna sen päälle.

10 Ja Moses kuuli kansan itkevän sukukunnissansa, itsekunkin majansa ovella, ja Herran viha julmistui suuresti, ja Moses myös pani sen pahaksi.

11 Ja Moses sanoi Herralle: miksi sinä niin ahdistat palveliaas? ja miksi en minä löydä armoa sinun edessä, että panet kaiken tämän kansan kuorman minun päälleni?

12 Olenko minä kaiken tämän kansan siittänyt? olenko minä synnyttänyt hänen? että niin sanoit minulle: kanna heitä helmassas, niinkuin elatusisä kantaa imevän lapsen, siihen maahan, jonka sinä heidän isillensä vanhoit?

13 Mistä minä otan lihaa kaikelle tälle kansalle antaakseni? sillä he itkevät minun edessäni ja sanovat: anna meille lihaa syödäksemme.

14 En minä yksinäni voi kaikkea tätä kansaa kantaa; sillä se on minulle ylen raskas.

15 Ja jos sinä niin teet minulle, niin lyö minut kohta kuoliaaksi, jos minä muutoin olen armon löytänyt sinun edessä, ettei minun niin täytyisi onnettomuuttani nähdä.

16 Ja Herra sanoi Mosekselle: kokoa minulle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimmista, jotkas tiedät vanhimmiksi ja päämiehiksi kansan seassa, ja tuo heitä seurakunnan majan oven eteen, ja seisokaat siinä sinun kanssas.

17 Ja minä tulen alas, ja puhun siellä sinun kanssas, ja otan siitä hengestä joka sinun ylitses on ja annan heille, että he ynnä sinun kanssas kantaisivat kansan kuorman, ettet sinä yksinäs sitä kantaisi.

18 Ja sano kansalle: pyhittäkää teitäne huomeneksi, että te lihaa söisitte; sillä teidän itkunne on tullut Herran korviin ja te sanoitte: kuka antaa meille lihaa syödäksemme? sillä hyvin me elimme Egyptissä; ja Herra antaa teille lihaa syödäksenne.

19 Ei vaivoin päiväksi, eikä kahdeksi syödäksenne, eikä viideksi, eikä kymmeneksi, eikä kahdeksikymmeneksi päiväksi;

20 Mutta koko kuukaudeksi, siihen asti että se käy teidän sieramistanne ulos, ja tulee teille kyylytykseksi; sillä te olette Herran hyljänneet, joka on teidän seassanne, ja itkitte hänen edessänsä, ja sanoitte: miksi me olemme tänne lähteneet Egyptistä?

21 Ja Moses sanoi: tämä kansa on kuusisataa tuhatta jalkamiestä, joidenka seassa minä olen, ja sinä sanot: minä annan heille lihaa syödäksensä koko kuukaudeksi.

22 Tapetaanko lampaat ja karja, että he ravittaisiin? taikka kootaanko kaikki kalat merestä heille, että he ravittaisiin?

23 Herra sanoi Mosekselle: onko Herran käsi lyhennetty? Nyt sinun pitää näkemän, jos minun sanani jälkeen tapahtuu sinulle elikkä ei.

24 Ja Moses meni ulos ja sanoi kansalle Herran sanat, ja kokosi seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimmista ja asetti heidät ympäri majaa.

25 Niin tuli Herra alas pilvessä, ja puhui hänen kanssansa, ja otti siitä hengestä, joka oli hänen päällensä, ja antoi seitsemällekympenelle vanhimmalle miehelle. Ja tapahtui, koska henki lepäsi heidän päällensä, niin he ennustivat; vaan ei sitte enää kertoneet.

26 Mutta kaksi miestä jäi vielä leiriin, yhden nimi oli Eldad ja toisen nimi Medad, joiden päällä myös henki lepäsi; sillä he olivat myös kirjoitetut, vaan ei he vielä olleet käyneet ulos majan tykö, ja he ennustivat leirissä.

27 Niin juoksi nuorukainen ja ilmoitti Mosekselle, ja sanoi: Eldad ja Medad ennustavat leirissä.

28 Niin vastasi Josua Nunin poika, Moseksen palvelia, jonka hän valinnut oli, ja sanoi: minun herrani Moses! kiellä heitä.

29 Mutta Moses sanoi hänelle: oletko sinä minun edessäni kiivas? Jospa kaikki Herran kansa ennustaisi! Ja Herra antais henkensä tulla heihin.

30 Ja niin Moses ja Israelin vanhimmat palasivat leiriin.

31 Niin tuli tuuli Herralta ja ajoi peltokanat merestä, ja hajoitti ne leiriin, täältäpäin päiväkunnan matkan, ja sieltäpäin päiväkunnan matkan leirin ympärille, liki kahta kyynärää korkialle maan päälle.

32 Niin nousi kansa koko sinä päivänä, ja koko sinä yönä, ja koko toisena päivänä, ja kokosi peltokanoja, ja se, joka vähimmän kokosi, hän kokosi kymmenen homeria, ja he leivittivät ne kohta ympäri leiriä.

33 Koska liha oli vielä heidän hammastensa välillä, ja ennenkuin se tuli kuluneeksi, julmistui Herran viha kansan päälle, ja Herra löi heitä sangen suurella rangaistuksella,

34 Josta se paikka kutsutaan Himohaudaksi; sillä siihen on haudattu himoitseva kansa.

35 Ja kansa matkusti Himohautoilta Hatserotiin ja pysähtyi Hatserotissa.

12. KAPITTEL

Ja MirJam ja Aaron puhuivat Mosesta vastaan hänen Etiopilaisen emäntänsä tähden, jonka hän nainut oli, että hän Etiopilaisen nainut oli,

2 Ja sanoivat: puhuuko Jumala ainoastaan Moseksen kautta? eikö hän myös puhu meidän kauttamme? Ja Herra kuuli sen.

3 Mutta Moses oli sangen siviä mies, enempi kuin kaikki muut ihmiset maan päällä.

4 Ja Herra sanoi äkisti Mosekselle, Aaronille ja MirJamille: menkää te kolme seurakunnan majaan. Ja he kaikki kolme menivät.

5 Niin Herra tuli alas pilven patsaassa, ja seisoi majan ovella, ja kutsui Aaronin ja MirJamin, ja he molemmat menivät ulos.

6 Ja hän sanoi: kuulkaat nyt minun sanojani: jos joku on teidän seassanne propheta, minä Herra ilmestyn hänelle näyssä, ja unessa puhuttelen häntä.

7 Vaan ei niin palveliani Moses, joka koko minun huoneessani uskollinen on.

8 Hänen kanssansa minä puhun suusta suuhun ja näkyväisesti, ja ei tapauksilla, ja hän näkee Herran muodon. Miksi ette te siis peljänneet puhua palveliaani Mosesta vastaan?

9 Ja Herran viha julmistui heidän päällensä, ja hän meni pois.

10 Niin myös pilvi meni pois majan päältä. Ja katso, niin MirJam tuli kohta spitaliin niinkuin lumi: niin Aaron käänsi itsensä MirJamia päin, ja katso, hän oli spitalissa.

11 Sanoi siis Aaron Mosekselle: Ah minun herrani! älä pane tätä syntiä meidän päällemme: sillä me olemme tyhmästi tehneet, ja me olemme syntiä tehneet.

12 Ettei tämä nyt tulisi niinkuin kuollut, jonka puoli lihaa on kulunut lähteissänsä äitinsä kohdusta.

13 Niin Moses huusi Herralle ja sanoi: Ah Jumala, paranna häntä!

14 Ja Herra sanoi Mosekselle: jos hänen isänsä olis hänen kasvoillensa sylkenyt, eikö hänen olisi pitänyt häpeemän seitsemän päivää? Anna sulkea hänen seitsemäksi päiväksi leiristä ulos, ja sitte hän jälleen otettakaan sisälle.

15 Niin MirJam suljettiin seitsemäksi päiväksi leiristä, ja ei kansa matkustanut, ennenkuin MirJam otettiin takaisin.

16 Ja sitte kansa matkusti Hatserotista ja sioitti itsensä Paranin korpeen.

13. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

2 Lähetä miehet edelläs vakoomaan Kanaanin maata, jonka minä Israelin lapsille annan: yksi mies itsekustakin isänsä suvusta pitää lähetettämän, kukin päämies heidän seassansa.

3 Ja Moses lähetti heidät Paranin korvesta Herran sanan jälkeen: kaikki ne olivat Israelin lasten päämiehet.

4 Ja nämät ovat heidän nimensä: Rubenin sukukunnasta, Sammua Sakkurin poika,

5 Simeonin sukukunnasta, Saphat Horin poika,

6 Juudan sukukunnasta, Kaleb Jephunnen poika,

7 Isaskarin sukukunnasta, Igeal Josephin poika,
8 Ephraimin sukukunnasta, Hosea Nunin poika,
9 BenJaminin sukukunnasta, Palti Raphun poika,
10 Sebulonin sukukunnasta, Gaddiel Sodin poika,
11 Josephin sukukunnasta, Manassesta, Gaddi Susin poika,
12 Danin sukukunnasta, Ammiel Gemallin poika,
13 Asserin sukukunnasta, Setur Mikaelin poika,
14 Naphtalin sukukunnasta, Nakbi Vopsin poika,
15 Gadin sukukunnasta, Guel Makin poika.
16 Nämät ovat niiden miesten nimet, jotka Moses lähetti vakoomaan maata, ja Hosean Nunin pojan nimitti Moses Josuaksi.
17 Koska Moses lähetti heidät vakoomaan Kanaanin maata, sanoi hän heille: menkää etelän puoleen, ja astukaat vuorelle,
18 Katselkaat maata, millainen se on, ja kansaa, joka siinä asuu, onko se väkevä eli heikko, vähä eli paljo.
19 Ja millainen maa se on, jossa he asuvat, onko se hyvä eli paha, ja minkäkaltaiset kaupungit ovat, joissa he asuvat, asuvatko he majoissa eli linnoissa,
20 Ja millainen maa on, lihava eli laiha, ja onko puita sillä maalla, taikka ei. Olkaat vahvassa turvassa, ja ottakaat maan hedelmää. Ja se oli siihen aikaan jona viinamarjat ensisti kypsyneet olivat.
21 Ja he menivät ja vakoivat maan Zinin korvesta Rehobiin asti, jonka kautta Hamatiin mennään.
22 He menivät myös etelään päin ja tulivat Hebroniin: siellä oli Abkiman, Sesai ja Talmai, Enakin lapset. Ja Hebron oli rakennettu seitsemän ajastaikaa ennen kuin Zoan Egyptissä.
23 Ja tulivat hamaan Eskolin ojan tykö, ja leikkasivat sieltä viinapuun oksan viinamarjarypäleen kanssa, ja kaksi kantoi sitä korennolla, niin myös granatin omenia ja fikunia.
24 Ja se paikka kutsuttiin Eskolin virraksi, sen viinamarjarypäleen tähden, jonka Israelin lapset sieltä leikkasivat.
25 Ja he palasivat maata vakoomasta neljänkymmenen päivän perästä.
26 Ja he kävivät, ja tulivat Moseksen ja Aaronin tykö, ja kaiken Israelin lasten seurakunnan tykö, Paranin korpeen Kadeksessa, ja ilmoittivat heille asian ja koko joukolle, millainen se oli, ja osoittivat heille maan hedelmät.
27 Ja he juttelivat hänelle, ja sanoivat: me tulimme sille maalle, johonka sinä meitä lähetit, jossa myös rieskaa ja hunajaa vuotaa, ja tämä on hänen hedelmänsä.
28 Paitsi sitä, että siinä maakunnassa asuu väkevä kansa, ovat siellä juuri vahvat ja suuret kaupungit, ja me näimme siellä myös Enakin pojat.
29 Amalekilaiset asuvat etelän puolella maata, Hetiläiset ja Jebusilaiset ja Amorilaiset asuvat vuorilla. Kanaanealaiset asuvat meren tykönä ja Jordanin vierellä.
30 Mutta Kaleb vaikitti kansaa Moseksen edessä, ja sanoi: käykäämme rohkiasti ja omistakaamme maa; sillä kyllä me sen voitamme.
31 Mutta ne miehet, jotka hänen kanssansa olivat menneet, sanoivat: emme taida mennä sitä kansaa vastaan; sillä he ovat meitä väkevämmät.
32 Ja he saattivat maan, jonka he katselleet olivat, pahaan huutoon Israelin lasten seassa, sanoen: maa, jonka lävitse me kävimme vakoomassa sitä, syö asujansa, ja kaikki kansa, jonka me siellä näimme, ovat juuri pitkät ihmiset.
33 Me näimme siellä myös hirmuiset Enakin pojat, jättiläisiä: ja me olimme meidän silmäimme edessä (nähdä) niinkuin heinäsiikat, ja niin olimme myös me heidän silmäinsä edessä.

14. KAPITTEL

Niin kaikki seurakunta nousi ja rupesi parkumaan, ja kansa itki sen yön.

2 Ja kaikki Israelin lapset napsivat Mosesta ja Aaronia vastaan, ja koko joukko sanoi heille: jospa olisimme kuolleet Egyptin maalla! taikka jospa tässä korvessa vielä kuolisimme!

3 Miksi Herra vie meitä tälle maalle miekalla surmattaa! Meidän vaimomme ja lapsemme tulevat saaliiksi! Eikö parempi ole, että palajamme Egyptiin?

4 Ja he sanoivat toinen toisellensa: asettakaamme päämies ja palatkaamme Egyptiin.

5 Niin Moses ja Aaron lankesivat kasvoillensa, koko Israelin lasten seurakunnan edessä.

6 Ja Josua Nunin poika, ja Kaleb Jephunnen poika, jotka myös maan olivat vaonneet, repäisivät vaatteensa.

7 Ja puhuivat kaikelle Israelin kokoukselle, sanoen: maa, jonka lävitse me vaeltaneet olemme vakoomassa sitä, on juuri hyvä maa.

8 Jos Herralla on hyvä suosio meihin, niin hän vie meidät sille maalle, ja antaa sen meille: se on maa, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa.

9 Ainoastansa älkäätkä olko Herraa vastaan niskurit, ja älkäätkä te peljätkö tämän maan kansaa; sillä me syömme heitä niinkuin leipää: heidän turvansa on erinnyt heistä, ja Herra on meidän kanssamme: älkäätkä peljätkö heitä.

10 Niin sanoi koko kansan joukko, että he piti kivitettämän kuoliaaksi, ja Herran kunnia näkyi seurakunnan majassa kaikille Israelin lapsille.

11 Ja Herra sanoi Mosekselle: kuinka kauvan tämä kansa pilkkaa minua? ja kuinka kauvan ei he usko minun päälleni, kaikkein tunnustähtein kautta, jotka minä heidän seassansa tehnyt olen?

12 Minä lyön heitä ruttotaudilla, ja hävitän heitä, ja minä teen sinun suuremmaksi ja väkevämmäksi kansaksi, kuin tämän.

13 Ja Moses sanoi Herralle: jos Egyptiläiset saavat sen kuulla, joiden keskeltä sinä olet johdattanut tämän kansan sinun voimallas,

14 Ja ne sanovat tämän maan asuvalle, jotka kuulleet ovat, että sinä Herra olet tämän kansan seassa, ja että sinä Herra nähdään kasvoista niin kasvoihin, ja sinun pilves seisoo heidän päällensä, ja sinä käyt heidän edellensä, päivällä pilven patsaassa ja yöllä tulen patsaassa;

15 Jos sinä tapat tämän kansan, niinkuin yhden miehen, niin pakanat, jotka sanoman sinusta kuulleet ovat, puhuvat ja sanovat:

16 Ei Herra voinut johdattaa tätä kansaa siihen maahan, jonka hän heille vannoi; sentähden on hän heidät surmannut korvessa.

17 Nyt siis enentäkään Herra voimansa, niinkuin sinä puhunut olet, sanoen:

18 Herra on pitkämielinen ja sangen laupias, ja antaa anteeksi vääryydet ja rikokset, ja ei yhtään viallista pidä viatoinna, mutta kostaa isäin vääryydet lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen.

19 Niin ole armollinen tämän kansan rikokselle, sinun suuresta laupiudestas, niinkuin sinä tälle kansalle annoit anteeksi hamasta Egyptistä tähän asti.

20 Ja Herra sanoi: minä annoin sen heille anteeksi, sinun sanas jälkeen.

21 Mutta niin totta kuin minä elän, niin koko maailma täytetään Herran kunnialla.

22 Sillä kaikki miehet, jotka näkivät minun kunniani ja ihmeeni, jotka minä tein Egyptissä ja korvessa, ja nyt kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet, eikä kuulleet minun ääntäni:

23 Ei heidän pidä näkemän sitä maata, jonka minä heidän isillensä vannoin, eikä yksikään, joka minua pilkannut on, pidä näkemän sitä.

24 Vaan palveliani Kalebin, että toinen henki on hänen kanssansa ja hän uskollisesti seurasi minua, vien minä siihen maahan, jossa hän ennen oli, ja hänen siemenensä pitää sen perimän.

25 Nyt siis että Amalekilaiset ja Kanaanealaiset väjyvät laaksoissa, niin palatkaat huomenna ja matkustakaat korpeen, Punaisen meren tietä myöten.

- 26 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen:
- 27 Kuinka kauvan tämä paha joukko napisee minua vastaan? Sillä minä kuulin Israelin lasten napinan, jolla he minua vastaan napsivat.
- 28 Sentähden sano heille: niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, minä teen teille, niinkuin te minun korvaini kuullen puhuitte:
- 29 Teidän ruumiinne pitää lankeeman tässä korvessa ja kaikki teidän luettunne, jotka luettiin kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, jotka napsitte minua vastaan.
- 30 Ei teidän pidä tuleman siihen maahan, jonka ylitse minä käteni nostin, salliakseni teidän siellä asua, paitsi Kalebia Jephunnen poikaa, ja Josuaa Nunin poikaa.
- 31 Vaan teidän lapsenne, jotka te sanoitte tulevan saaliiksi, minä sinne johdatan, että he tuntisivat sen maan, jonka te hylkäsitte.
- 32 Mutta te ja teidän ruumiinne pitää lankeeman tässä korvessa;
- 33 Ja teidän lapsenne pitää oleman paimenina tässä korvessa, neljäkymmentä ajastaikaa, kantaen teidän huoruuttanne, siihenasti että ruumiinne kuluvat korvessa.
- 34 Niiden neljänkymmenen päiväluvun jälkeen, joina te maan vaonneet olette, aina ajastaika päivästä pitää luettaman, että teidän pitää kantaman pahat tekonne neljäkymmentä ajastaikaa, että te ymmärtäisitte minun pois luopumiseni.
- 35 Minä Herra olen sen puhunut, sen minä myös teen kaikelle tälle pahalle joukolle, joka on itsensä asettanut minua vastaan: tässä korvessa pitää heidän kuluman ja siinä kuoleman.
- 36 Ja ne miehet, jotka Moses lähetti maata vakoomaan ja palasivat, saattaen kaiken kansan napsimaan häntä vastaan, ja olivat tuottaneet pahan sanoman maasta,
- 37 Ne miehet kuolivat Herran rangaistuksesta, jotka toivat pahan sanoman maasta,
- 38 Mutta Josua Nunin poika ja Kaleb Jephunnen poika jäivät elämään kaikista niistä miehistä, jotka menneet olivat maata vakoomaan.
- 39 Ja Moses puhui kaikki nämät sanat kaikille Israelin lapsille: silloin kansa murehti suuresti.
- 40 Ja he nousivat varhain huomeneltain ja menivät vuoren kukkulalle, ja sanoivat: katso, tässä me olemme, ja menemme siihen paikkaan, josta Herra on puhunut; sillä me olemme syntiä tehneet.
- 41 Mutta Moses sanoi: miksi te niin rikotte Herran sanan? ei se teille menesty.
- 42 Älkää menkö, sillä ei ole Herra teidän kansanne, ettette lyötäisi teidän vihollisiltanne.
- 43 Sillä Amalekilaiset ja Kanaanealaiset ovat siellä teidän edessänne, ja miekalla surmataan, että te itsenne käänsitte pois Herrasta: ja ei ole Herra teidän kansanne.
- 44 Mutta he rohkaisivat itsensä menemään vuoren kukkulalle, vaan Herran liitonarkki ja Moses ei menneet leiristä ulos.
- 45 Niin tulivat Amalekilaiset ja Kanaanealaiset, jotka vuorella asuivat, ja löivät heidät ja runtelivat heitä hamaan Hormaan asti.

15. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

- 2 Puhu Israelin lapsille ja sano heille: koska te tulette siihen maahan, jossa teidän asuman pitää, jonka minä teille annan,
- 3 Ja te uhraatte Herralle tuliuhria, polttouhria, elikkä erinomaisen lupauksen uhria, eli oman hyvän tahdon, eli teidän juhlanne uhria, tehdäkseenne Herralle makiaa hajua karjasta eli lampaista:
- 4 Joka siis Herralle tahtoo mieluisesti uhrata lahjansa, hänen pitää tekemän ruokauhriksi kymmeneksen sämpyläjauhoja, sekoitettuja neljänneksellä hinniä öljyä.
- 5 Ja viinaa juomauhriksi myös neljänneksen hinniä: sen pitää sinun tekemän polttouhriksi eli muuksi uhriksi, koska karitsa uhrataan.
- 6 Eli koska oinas uhrataan, niin pitää sinun tekemän ruokauhriksi kaksi kymmenestä sämpyläjauhoja, sekoitettuja kolmanneksella hinniä öljyä.

7 Ja viinaa juomauhriksi myös kolmas osa hinniä: sen sinun pitää uhraaman Herralle lepytyshajuksi.

8 Mutta jos sinä teet mullin polttouhriksi taikka teurasuhriksi tahi erinomaisen lupauksen uhriksi, tahi kiitosuhriksi Herralle,

9 Niin sinun pitää mullin kanssa tekemän ruokauhriksi kolme kymmenestä sämpyläjauhoja, sekoitettuja puoleen hinniin öljyä,

10 Ja viinaa juomauhriksi myös puoli hinniä: tämä on tuliuhri makiaksi hajuksi Herralle.

11 Niin sinun pitää tekemän kunkin mullin kanssa, oinaan, lampaan, karitsan ja vohlan kanssa.

12 Sen luvun jälkeen kuin te yhdelle teette, niin pitää teidän tekemän kullekin heidän lukunsa jälkeen.

13 Jokainen omainen pitää tämän näin tekemän, uhrataksensa ne Herralle lepytyshajun tuleksi.

14 Ja jos joku muukalainen asuu teidän tykönänne, eli on teidän sukuinne seassa, ja tahtoo tehdä Herralle tuliuhria makiaksi hajuksi, hän tehkään niinkuin teidän tekemän pitää.

15 Kaikella kansalla pitää oleman yksi sääty, sekä teillä että muukalaisilla. Ijankaikkinen sääty pitää se oleman teidän sukukunnillenne, niin että Herran edessä pitää muukalaisen oleman niinkuin tekin.

16 Yksi laki ja yksi oikeus pitää oleman teillä ja muukalaisilla, jotka asuvat teidän tykönänne.

17 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

18 Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: tultuanne siihen maahan, johon minä teidät johdatan,

19 Ja syötyänne sen maan leipää, pitää teidän antaman ylennysuhrin Herralle.

20 Taikinanne alkeista pitää teidän antaman yhden kyrsän ylennykseksi: niinkuin te annatte Herralle ylennyksen teidän riihestänne, niin pitää teidän myös tämän ylennyksen tekemän.

21 Niin pitää teidän myös antaman Herralle taikinanne alkeista ylennykseksi, teidän sukukunnissanne.

22 Ja jos te tietämättä eksytte, ja ette tee kaikkia näitä käskyjä, joita Herra Mosekselle käskenyt on,

23 Kaikki mitä Herra Moseksen kautta teille käskenyt on, siitä päivästä, jona hän rupesi käskemään, niin teidän lapsiinne asti:

24 Jos siis koko kansa jossakin tietämättömyydestä erehtyy, niin pitää kaiken kansan tekemän polttouhriksi nuoren mullin karjasta, makiaksi hajuksi Herralle heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa kanssa, kuin se tulee heidän tehdäksensä, ja yhden kauriin syntiuhriksi.

25 Ja papin pitää näin sovittaman koko joukon Israelin lapsista, ja se heille annetaan anteeksi; sillä se on tietämättömyys. Ja heidän pitää kantaman lahjansa tuliuhriksi Herralle, ja syntiuhhrinsa Herran eteen tietämättömyytensä tähden,

26 Niin se annetaan anteeksi koko Israelin lasten joukolle, niin myös muukalaisille, jotka asuvat heidän seassansa; sillä kaikki kansa on siinä tietämättömyydessä.

27 Mutta kuin yksi sielu tietämättä syntii tekee, hänen pitää tuoman vuosikuntaisen vuohen syntiuhriksi.

28 Ja papin pitää eksyneen sielun sovittaman, koska hän tietämättömyydestä syntii tekee Herran edessä, niin että hän sovittaa hänen, ja se annetaan hänelle anteeksi.

29 Ja sekä omaisille Israelin lasten seassa että muukalaisille, jotka heidän seassansa asuvat, pitää yhden lain oleman kuin teidän pitää tekemän tietämättömyyden edestä.

30 Mutta jos joku sielu ilkeilytensä jostakin tekee, olkoon omainen eli muukalainen, se pilkkaa Herraa: ja se sielu pitää hävitettämän kansastansa.

31 Sillä hän on Herran sanan katsonut ylön, ja hänen käskynsä tyhjäksi tehnyt: se sielu pitää peräti hävitettämän, ja olkoon oma nuhteensa.

32 Ja tapahtui, että Israelin lapset korvessa ollessansa löysivät miehen puita hakemasta sabbatina.

33 Ja ne jotka hänen olivat löytäneet puita hakemasta, veivät hänen Moseksen ja Aaronin eteen, ja kaiken kansan eteen.

34 Ja he panivat hänen kiinni; sillä ei se ollut vielä päätetty, mitä hänelle piti tehtävän.

35 Mutta Herra sanoi Mosekselle: sen miehen pitää totisesti kuoleman: kaiken kansan pitää häntä kivittämän kuoliaaksi, ulkona leiristä.

36 Niin kaikki kansa vei hänen leiristä ulos, ja kivitti hänen kuoliaaksi, niinkuin Herra Mosekselle käsenyt oli.

37 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

38 Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: että heidän pitää tekemän tilkoja vaatettensa liepeisiin, sukukunnillensa, ja heidän pitää paneman sinisen langan niiden tilkain päälle, jotka ovat heidän vaatettensa liepeissä,

39 Ja ne tilkat pitää oleman teille merkiksi, ja katsoissanne niiden päälle pitää teidän kaikki Herran käskyt muistaman ja tekemän ne, ettette tekisi teidän sydämenne ajatuksen jälkeen, ettekä myös huorin tekisi teidän silmäänne näyn jälkeen.

40 Sentähden pitää teidän muistaman ja tekemän kaikki minun käskyni, ja oleman pyhät teidän Jumalallenne.

41 Minä olen Herra teidän Jumalanne, joka teidät Egyptin maalta ulos johdatin, ollakseni teidän Jumalanne: Minä Herra teidän Jumalanne.

16. KAPITTEL

Ja Kora Jetseharin poika, joka oli Levin pojan Kahatin poika, otti kanssansa Datanin ja Abiramin Eliabin pojat, ja Onin Peletin pojan Rubenin pojista,

2 Ja he nousivat Mosesta vastaan: niin myös Israelin lapsista kaksisataa ja viisikymmentä miestä ylimmäisistä, kansalta kutsuttua, kuuluisaa miestä,

3 Ja he kokoontuivat Mosesta ja Aaronia vastaan, ja sanoivat heille: se on teille ylen paljo; sillä kansa on kaikki pyhä, ja Herra on heidän kanssansa, ja miksi te korotatte teitänne Herran kansan päälle?

4 Koska Moses sen kuuli, lankesi hän kasvoillensa,

5 Ja puhui Koralle ja koko hänen seurallensa sanoen: huomenna Herra ilmoittaa kuka hänen omansa on, ja kuka pyhä on ja saa hänelle uhrata: jonka hän valitsee, se uhrataan hänelle.

6 Tehkää näin: ottakaat teillenne savuastiat, Kora ja kaikki hänen seuransa,

7 Ja pankaat niihin tulta, ja heittäkää niihin suitsutusta Herran eteen huomenna, ja se mies, jonka Herra valitsee, olkoon pyhä: se on teille paljo, Levin lapset.

8 Ja Moses sanoi Koralle: kuulkaat nyt Levin lapset!

9 Vähäkö se teille on, että Israelin Jumala on teidät eroittanut Israelin kansasta ja antanut tulla tykönsä palvelusta tekemään Herran Tabernaklin virassa, ja seisomaan seurakunnan edessä, ja heitä palvelemaan?

10 Hän on ottanut sinun ja kaikki sinun veljes Levin lapset tykönsä: ja te pyydätte myös pappeutta?

11 Sinä ja kaikki sinun joukkos nostatte kapinan Herraa vastaan. Mikä Aaron on, että te napisette häntä vastaan?

12 Ja Moses lähetti kutsumaan Datania ja Abiramia Eliabin poikia; mutta he sanoivat: emme sinne tule ylös.

13 Vähäkö se on, että sinä olet meidät maalta tuonut ulos, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa, tappaakses meitä korvessa, vaan teet sinus vielä päämieheksi meidän ylitsemme, ja tahdot myös hallita meitä?

14 Jalosti sinä olet meidät johdattanut siihen maahan, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa, ja annoit pellot ja viinamäet perinnöksi. Tahdotkos vielä näiltä miehiltä silmät puhkaista? emme tule sinne.

15 Silloin vihastui Moses sangen kovin, ja sanoi Herralle: älä käännä sinuas heidän ruokauhrinsa puoleen! En minä heiltä ottanut aasiakaan, ja en ole heidän yhdenkään pahaa tehnyt.

16 Ja Moses sanoi Koralle: sinä ja koko sinun joukkos pitää huomenna oleman Herran edessä, sinä ja he, ja Aaron,

17 Ja jokainen ottakoon savuastiansa, ja pankaan suitsutusta siihen, ja tuokaan Herran eteen, kukin savuastiansa, kaksisataa ja viisikymmentä savuastiaa, niin myös sinä ja Aaron kukin savuastianne.

18 Ja kukin otti savuastiansa, ja pani siihen tulen, ja heittivät siihen suitsutusta, ja seisovat seurakunnan majan ovelta, Moses ja Aaron myös.

19 Ja Kora kokosi heitä vastaan kaiken kansan, seurakunnan majan oven eteen: silloin Herran kunnia näkyi kaikelle kansalle.

20 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen:

21 Eroittakaat teitä tästä joukosta, niin minä äkisti heidät hukutan.

22 Mutta he lankesivat kasvoillensa ja sanoivat: Jumala, kaiken lihan henkein Jumala! jos yksi mies on syntiä tehnyt, tahdotkos antaa vihas julmistua kaiken kansan päälle?

23 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

24 Puhu kansalle ja sano: paetkaat Koran, Datanin ja Abiramin majain ympäriltä.

25 Ja Moses nousi ja meni Datanin ja Abiramin tykö, ja vanhimmat Israelista seurasivat häntä,

26 Ja puhui kansalle, sanoen: paetkaat näiden jumalattomain ihmisten majain ympäriltä, ja älkää ruvetko mihinkään heidän omaansa, ettette myös hukkuisi kaikissa heidän synneissänsä.

27 Ja he pakenivat Koran, Datanin ja Abiramin majain ympäriltä; mutta Datan ja Abiram kävivät ulos, ja seisovat majain ovelta emäntinensä, poikinensa ja lapsinensa.

28 Ja Moses sanoi: siitä teidän pitää tietämän Herran minua lähettäneeksi, kaikkia näitä töitä tekemään, niin ettei se ole minun omasta sydämeistäni:

29 Jos he kuolevat niinkuin kaikki ihmiset kuolevat, eli kostetaan, niinkuin kaikille ihmisille kostetaan, niin ei Herra ole minua lähettänyt.

30 Mutta jos Herra tässä jotakin uutta tekee, niin että maa avaa suunsa ja nielee heidät kaikkein kanssa, mitä heillä on, niin että he elävinä menevät helvettiin, niin teidän pitää tietämän, että nämät miehet pilkkasivat Herraa.

31 Ja tapahtui, koska hän kaikki nämät sanat puhunut oli, halkesi maa heidän altansa.

32 Ja maa avasi suunsa ja nieli heidät, ja heidän huoneensa, ja kaikki ne ihmiset, jotka Koran tykönä olivat, ja kaiken heidän tavaransa.

33 Ja he menivät elävänä helvettiin, kaikkienensa kuin heillä oli, ja maa peitti heidät, ja he hukkuivat kansan seasta.

34 Ja koko Israel, joka heidän ympärillensä oli, pakeni heidän parkunsa tähden. Sillä he sanoivat: ettei maa meitäkin nielisi.

35 Ja tuli läksi Herralta, ja poltti ne kaksisataa ja viisikymmentä miestä, jotka suitsutusta uhrasivat.

36 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

37 Sano Eleatsarille papin Aaronin pojalle, että hän ottaa savuastiat tulipalosta, ja hajottaa tulen sinne ja tänne; sillä ne ovat pyhät.

38 Näiden savuastiat, jotka syntiä tekivät sielujansa vastaan, ne takokaat leveiksi, ohukaisiksi kiskoiksi, joilla alttari peitetään; sillä ne ovat Herran eteen uhratut ja pyhitetyt. Ja ne pitää oleman merkiksi Israelin lapsille.

39 Ja Eleatsar pappi otti ne vaskiastiat, joissa palaneet miehet olivat uhranneet, ja taotti ne leveiksi, ohukaisiksi kiskoiksi, alttarin peitteeksi,

40 Israelin lapsille muistoksi, ettei yksikään muukalainen, joka ei ole Aaronin siemenestä, lähestyisi uhraamaan suitsutusta Herran eteen, ettei hänelle tapahtuisi, niinkuin Koralle ja hänen joukollensa, niinkuin Herra hänelle sanoi Moseksen kautta.

41 Toisena päivänä taas napisivat koko Israelin lasten joukko Mosesta ja Aaronia vastaan, ja sanoivat: te olette tappaneet Herran kansan.

42 Ja koska kansa kokoontui Mosesta ja Aaronia vastaan, ja kuin he käänsivät heitänsä seurakunnan majaan päin, katso, pilvi peitti sen ja Herran kunnia näkyi.

43 Ja Moses ja Aaron menivät seurakunnan majan eteen.

44 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

45 Paetkaat tästä kansasta; sillä minä surmaan äkisti heidät, ja he lankesivat kasvoillensa.

46 Ja Moses sanoi Aaronille: ota savuastia, ja pane tulta siihen alttarilta, ja heitä suitsutusta siihen. Ja mene nopiasti kansan tykö ja sovita heitä: sillä vihan julmuus on Herralta käynyt ulos, ja rangaistus on jo alkanut.

47 Ja Aaron otti niinkuin Moses hänelle sanoi, ja juoksi kansan keskelle, ja katso, rangaistus oli jo ruvennut kansan seassa: ja hän suitsutti savutusta, ja sovitti kansan.

48 Ja seisoi kuolleitten ja elävitten välillä; niin rangaistus asettui.

49 Mutta ne kuin rangaistuksesta kuolivat, oli neljätoistakymmentä tuhatta ja seitsemänsataa; paitsi niitä, jotka Koran kapinassa hukkuivat.

50 Ja Aaron palasi Moseksen tykö, seurakunnan majan oveen ja rangaistus asettui.

17. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

2 Puhu Israelin lapsille, ja ota heiltä itsekultakin sauva isänsä huoneen jälkeen, kaikilta heidän päämiehiltänsä heidän isänsä huoneen jälkeen, kaksitoistakymmentä sauvaa: kirjoita kunkin nimi hänen sauvaansa.

3 Mutta Aaronin nimi kirjoita Levin sauvaan; sillä itsekullakin isänsä huoneen päämiehellä olkoon sauva.

4 Ja pane ne seurakunnan majaan, todistuksen eteen, jossa minä olen teillä saapuvilla.

5 Ja jonka minä heistä valitsen, sen sauva pitää viheriöitsemän, että minä asettaisin Israelin lasten moninaisen napinan minun päältäni, jolla he teitä vastaan napisevat.

6 Niin Moses puhui Israelin lapsille: ja kaikki heidän päämiehensä antoivat hänelle kaksitoistakymmentä sauvaa, itsekukin päämies isänsä huoneesta yhden sauvan: ja Aaronin sauva oli heidän sauvainsa keskellä.

7 Ja Moses pani sauvat Herran eteen todistuksen majaan.

8 Ja tapahtui toisena päivänä, että Moses meni todistuksen majaan: ja katso, Aaronin sauva levin huoneesta viheriöitsi: ja kukoistus puhkesi ja kukkainen tuli täydelliseksi ja kasvoi kypsiä mandelia.

9 Ja Moses kantoi kaikki sauvat ulos Herran edestä kaikkein Israelin lasten eteen: ja he näkivät sen, ja itsekukin otti sauvansa.

10 Ja Herra sanoi Mosekselle: kanna Aaronin sauva jälleen todistuksen eteen tallella pidettää, merkiksi niskurille lapsille; että heidän napinansa minua vastaan lakkais, ettei he kuolisi.

11 Ja Moses teki sen; niinkuin Herra hänelle käsenyt oli, niin hän teki.

12 Ja Israelin lapset puhuivat Mosekselle, sanoen: katso, me olemme riutumallamme! me hukumme, kaikki me hukumme!

13 Kuka ikänä lähestyy Herran majaa, se kuolee. Hävitetäänkö meitä peräti?

18. KAPITTEL

Ja Herra sanoi Aaronille: sinä ja sinun poikas, ja sinun isäs huone sinun kanssas, kantakaat pyhän viat: ja sinä ja sinun poikas sinun kanssas, kantakaat pappeutenne viat.

2 Mutta veljes isäs Levin suvusta ota kanssas, heidän pitää pysymän sinun tykönäs ja palveleman sinua: mutta sinä ja poikas sinun kanssas, palvelkaat todistuksen majassa.

3 Ja he ottakaan vaarin sinun vartioistas, ja koko majan vartiosta: älkööt kuitenkaan lähestykö pyhän astioita ja alttaria, ettei sekä he ja te kuolisi.

4 Mutta heidän pitää pysymän sinun tykönäs ottamassa vaarin seurakunnan majan vartioista kaikessa majan palveluksessa, eikä yhdenkään muukalaisen pidä teitä lähestymän.

5 Niin ottakaat siis vaari pyhän vartiosta ja alttarin vartiosta, ettei enää vihan julmuus Israelin lasten päälle tulisi.

6 Ja katso, minä otin teidän veljenne Leviläiset Israelin lasten seasta, ja annoin teille lahjaksi, jotka ovat Herran omat, ja pitää palveleman seurakunnan majan palveluksessa.

7 Mutta sinä ja poikas sinun kanssas ottakaat pappeudestanne vaari, ja palvelkaat kaikissa alttarin asioissa ja sisällisellä puolella esirippua: sillä pappeutenne annan minä teille viran lahjaksi. Jos joku muukalainen lähestyy siihen, sen pitää kuoleman.

8 Ja Herra sanoi Aaronille: katso, minä annoin sinun haltuus minun ylennysuhrini vartion: kaikki mitä Israelin lapset pyhittävät, annoin minä sinulle ja pojilles, lahjaksi, ijankaikkiseksi oikeudeksi.

9 Nämät sinä saat siitä kaikkein pyhimmästä, tuliuhrista: kaikki heidän lahjansa, ynnä kaiken heidän ruokauhrinsa, ja kaiken heidän syntiuhrinsa, ja myös kaiken heidän vikauhrinsa kanssa, mitkä he sinulle antavat, se on sinulle ja sinun pojilles kaikkein pyhin.

10 Ja kaikkein pyhimmällä sialla pitää sinun sen syömän. Kaikki miehenpuoli syökään sitä: sen pitää oleman sinulle pyhä.

11 Minä annoin myös sinulle ja sinun pojilles ja tyttärilles sinun kanssas heidän lahjansa ylennysuhrin, kaikissa Israelin lasten häilytysuhreissa, ijankaikkiseksi oikeudeksi. Jokainen puhdas sinun huoneessas syökään sitä.

12 Kaikkein parhaan öljyn ja kaikkein parhaan vierteen, ja jyvät ja niiden uutisen, jotka he antavat Herralle, annoin minä sinulle.

13 Ensimmäinen hedelmä kaikesta kuin heidän maallansa kasvaa, jonka he antavat Herralle, pitää oleman sinun. Jokainen puhdas sinun huoneessas syökään sitä.

14 Kaikki valallisella lupauksella erotettu Israelissa olkaan sinun.

15 Kaikki mikä äitinsä kohdun avaa, kaiken lihan seassa, jotka he kantavat Herralle, olis se ihmisistä elikkä eläimistä, pitää oleman sinun. Kuitenkin, ettäs ihmisten esikoiset annat kaiketikin lunastettaa, ja myös saastaisten eläinten esikoiset annat lunastettaa.

16 Ja kuukautisena pitää heidän sen lunastaman, ja annettakaan lunastettaa sinun arvios jälkeen rahalla, viidellä siklillä, pyhän siklin jälkeen, joka maksaa kaksikymmentä geraa.

17 Mutta esikoisia karjasta, taikka lampaista, taikka vuohista, ei sinun pidä antaman lunastettaa; sillä ne ovat pyhät: heidän verensä pitää sinun priiskottaman alttarille, ja lihavuutensa pitää sinun polttaman makian tuleksi Herralle.

18 Ja heidän lihansa pitää oleman sinun, niinkuin häilytysrinta ja oikia lapa sinun ovat.

19 Kaikki ylennysuhrin, jotka ovat pyhitetyt, jotka Israelin lapset ylentävät Herralle, annoin minä sinulle ja pojilles, ja tyttärilles sinun kanssas ijankaikkiseksi oikeudeksi. Se on katoomaton ijankaikkinen liitto Herran edessä sinulle ja sinun siemenelles sinun kanssas.

20 Ja Herra sanoi Aaronille: ei sinulle pidä perintöä oleman heidän maallansa eikä osaa heidän seassansa; sillä minä olen sinun osas ja sinun perintös Israelin lasten seassa.

21 Mutta Levin lapsille, katso, minä annoin kaikki kymmenykset perinnöksi Israelissa, heidän virkansa edestä, jolla he palvelusta seurakunnan majassa tekevät.

22 Niin ettei tästälähin Israelin lasten pidä lähestymän seurakunnan majaa, syntiä saattamaan päällensä, ja kuolemaan;

23 Vaan Leviläisten pitää ottaman vaarin seurakunnan majan palveluksesta, ja heidän pitää kantaman syntinsä; se on ijankaikkinen oikeus teidän sukukunnissanne, ja ei pidä heidän perimistä saaman Israelin lasten seassa.

24 Sillä Israelin lasten kymmenykset, jotka he antavat ylennykseksi Herralle, annoin minä Leviläisille perinnöksi; sentähden sanoin minä heille: ettei heillä Israelin lasten seassa pidä perintöä oleman.

25 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

26 Puhu Leviläisille ja sano heille: koska te otatte kymmenykset Israelin lapsilta, jotka minä teille annoin heiltä, teidän perinnöksenne, niin tehkää Herralle siitä ylennysuhriksi aina kymmenysten kymmenykset.

27 Ja teidän ylennysuhrinne pitää luettaman teille, niinkuin te antasitte jyviä riihestä ja nestettä kuurnasta.

28 Niin antakaat myös Herralle ylennysuhriksi kaikista teidän kymmenyksistänne, joita te Israelin lapsilta otatte, niin että te Herran ylennysuhrin niistä annatte papille Aaronille.

29 Kaikista teille annetuista antakaat Herralle kaikkinaiset ylennysuhrit, kaikista parhaista, pyhitettävän osan.

30 Ja sano heille: koska te parhaan siitä ylennätte, niin luettakaan se Leviläisille niinkuin tulo riihestä ja viinakuurnasta.

31 Ja syökää siitä kaikissa paikoissa, te ja teidän huoneenne, sillä se on teidän palkkanne teidän palveluksestanne seurakunnan majassa,

32 Niin ettette synnillä raskauta teitänne, koska te sen parhaan ylennätte, ja ettekä saastuta niitä, mitkä Israelin lapset pyhittäneet ovat, ettette kuolisi.

19. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille, sanoen:

2 Tämä tapa olkoon teille säädyksi, jonka Herra käski, sanoen: sanos Israelin lapsille, että he tuovat sinulle ruskian terveen lehmän, jossa ei yhtään virhettä ole, ja joka ei vielä ole ikeen alainen ollut.

3 Ja antakaat se papille Eleatsarille: hänen pitää sen viemän leiristä ulos, siellä teurastettavaksi edessänsä.

4 Ja papin Eleatsarin pitää ottaman sen verta sormellansa ja priiskottaman juuri seurakunnan majaa kohden sen verta seitsemän kertaa,

5 Ja antaman polttaa lehmän edessänsä, sekä hänen vuotansa että lihansa ja myös hänen verensä: ynnä sonnan kanssa se pitää poltettaman.

6 Ja papin pitää ottaman sedripuun, ja isopin, ja tulipunaisen villan, ja heittämän sen palaneen lehmän päälle.

7 Ja papin pitää pesemän vaatteensa ja viruttaman ruumiinsa vedellä, ja sitte tuleman leiriin: ja papin pitää oleman saastaisen ehtoosen asti.

8 Ja se, joka sen poltti, pitää myös pesemän vaatteensa ja viruttaman ruumiinsa vedellä ja oleman saastaisen ehtoosen asti.

9 Ja puhdas mies pitää kokooman tuhan lehmästä, ja paneman sen puhtaasen paikkaan leiristä ulos, tallella pidettää, kaikelle kansalle Israelin lapsista puhdistusvedeksi: se on syntiuhri.

10 Ja se, joka lehmän tuhan kokosi, pitää pesemän vaatteensa ja oleman saastainen ehtoosen asti. Tämä pitää oleman ijankaikkinen sääty Israelin lapsille, ja muukalaisille, jotka heidän seassansa asuvat.

11 Joka tarttuu johonkuhun kuolleen ihmiseen, sen pitää saastaisen oleman seitsemän päivää.

12 Hänen pitää tällä puhdistaman itsensä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Ja jollei hän puhdistasi itsiänsä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin ei ole hän puhdas.

13 Mutta jos joku tarttuu kuolleen ihmisen ruumiiseen, ja ei puhdistasi itsiänsä, se saastuttaa Herran majan, ja se sielu pitää hävitettävän Israelista; ettei puhdistusvesi ole priiskotettu hänen päällensä, niin on hän saastainen: hänen saastaisuutensa on vielä hänen päällensä.

14 Tämä on laki, koska joku ihminen majassa kuolee: se joka siihen majaan menee, ja kaikki mitä majassa on, pitää oleman saastainen seitsemän päivää.

15 Ja jokainen avoin astia, joka on kannetoin ja peittämätä, se on saastainen.

16 Ja jos joku tarttuu kedolla johonkuhun miekalla lyötyyn, elikkä muutoin kuolleen, elikkä ihmisen luuhun, taikka hautaan, se on saastainen seitsemän päivää.

17 Niin ottakaat he saastaiselle, tätä poltetun syntiuhrin tuhkaa, ja pankaan sen päälle juoksevaa vettä astiaan.

18 Ja puhdas mies ottakaan isoppia, ja kastakaan veteen ja priiskottakaan majan, ja kaikki astiat, ja kaikki sielut, jotka siellä ovat, niin myös sen päälle, joka on tarttunut (kuolleen) luuhun, eli tapettuun, taikka kuolleen eli hautaan.

19 Niin puhdas priiskottakaan saastaista kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja puhdistakaan hänen seitsemäntenä päivänä: hän peskään vaatteensa ja viruttakaan itsensä vedellä, niin hän ehtoon puhtaaksi tulee.

20 Mutta joka saastaiseksi tulee, ja ei puhdistasiänsä, se sielu pitää hävitettävän seurakunnasta, että hän on saastuttanut Herran pyhän, ja ei ole priiskotettu puhdistusvedellä, sentähden on hän saastainen.

21 Ja tämä on heille ijankaikkinen sääty. Ja joka puhdistusvedellä priiskotteli, se peskään myös vaatteensa. Ja se joka tarttuu puhdistusveteen, pitää oleman saastainen ehtoosen asti.

22 Ja kaikki, johonka saastainen rupee, pitää oleman saastainen ehtoosen asti.

20. KAPITTEL

Ja Israelin lapset tulivat kaiken seurakunnan kanssa Sinin korpeen, ensimmäisellä kuulla, ja kansa viipyi Kadeksessa. Ja MirJam kuoli siellä, ja myös haudattiin sinne.

2 Ja kansalla ei ollut vettä, ja he kokoontuivat Mosesta ja Aaronia vastaan.

3 Ja kansa riiteli Moseksen kanssa, ja sanoivat: jospa olisimme hukkuneet siellä, kussa meidän veljemme hukkuivat Herran edessä.

4 Miksi olette vieneet tämän Herran Herran kansan tähän korpeen, kuolemaan täällä, sekä meitä että karjaamme.

5 Ja miksi olette johdattaneet meidät Egyptistä, tuodaksenne meitä tähän pahaan paikkaan, jossa emme taida kylvää, jossa ei myös ole fikunia, taikka viinapuita, ei myös granatin omenia, eipä ole vettäkään juodaksemme?

6 Niin Moses ja Aaron menivät kansan tyköä seurakunnan majan ovelle ja lankesivat kasvoillensa, ja Herran kunnia näkyi heille.

7 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

8 Ota sauva, ja kokoa kansa, sinä ja veljes Aaron, ja puhukaat kalliolle heidän silmäinsä edessä, ja se antaa vetensä. Ja näin sinun pitää saattaman heille vettä kalliosta, ja juottaman kansan ja heidän karjansa.

9 Niin otti Moses sauvan Herran edestä, niinkuin hän käski hänelle.

10 Ja Moses ja Aaron kokosivat kansan kallion eteen, ja sanoivat heille: kuulkaat nyt te niskurit: pitääkö meidän tästä kalliosta teille vettä saaman?

11 Ja Moses nosti kätensä ja löi kahdesti sauvallansa kallioon, niin juoksi siitä paljon vettä, ja kansa ja heidän karjansa saivat juoda.

12 Ja Herra sanoi Mosekselle ja Aaronille: ettette uskoneet minun päälleni, pyhittäaksenne minua Israelin lasten edessä, ei teidän pidä johdattaman tätä joukkoa siihen maahan, jonka minä heille annan.

13 Tämä on se riitavesi, josta Israelin lapset riitelivät Herran kanssa: ja hän pyhitettiin heidän seassansa.

14 Ja Moses lähetti sanansaattajat Kadeksesta Edomin kuninkaan tykö, (sanoen:) näin sanoo veljes Israel: sinä tiedät kaiken vaivan, joka meille on tapahtunut,

15 Että meidän isämme menivät alas Egyptiin ja me asuimme Egyptissä pitkän ajan, ja Egyptiläiset vaivasivat meitä ja meidän isiämme,

16 Ja me huusimme Herran tykö, ja hän kuuli äänemme, ja lähetti Enkelin, ja vei meidät Egyptistä ulos. Ja katso, me olemme Kadeksessa, siinä kaupungissa, joka on sinun äärimäisillä rajoillas.

17 Anna meidän vaeltaa maas lävitse: emme poikke peltoihin eli viinamäkiin, emme myös juo vettä kaivoista; me vaellamme oikiaa maantietä, ei poiketen oikialle eikä vasemmalle puolelle, siihenasti kuin tulemme sinun rajas ylitse.

18 Edom sanoi hänelle: ei sinun pidä minun kauttani vaeltaman, taikka minä kohtaan sinua miekalla.

19 Ja Israelin lapset sanoivat hänelle: me vaellamme yhteistä maantietä, ja jos me ja meidän karjamme juovat sinun vettä, niin me sen maksamme, emme ilman mitään tahdo; ainoastansa jalkaisin vaellamme sen lävitse.

20 Mutta hän sanoi: ei sinun pidä vaeltaman tästä lävitse. Ja Edomilaiset läksivät heitä vastaan paljolla väellä ja väkevällä kädellä.

21 Ja näin estivät Edomilaiset Israelin vaeltamasta maansa äären lävitse. Ja Israel käänsi itsensä heistä pois.

22 Ja Israelin lapset läksivät Kadeksesta ja tulivat kaiken joukon kanssa Horin vuoren tykö.

23 Ja Herra puhui Mosekselle ja Aaronille Horin vuorella, Edomin maan rajalla, ja sanoi:

24 Kokoontukaan Aaron kansansa tykö; sillä ei hänen pidä tuleman siihen maahan, jonka minä Israelin lapsille antanut olen, että te olitte minun suulleni kovakorvaiset riitaveden tykönä.

25 Niin ota siis Aaron ja hänen poikansa Eleatsar, ja vie heidät Horin vuorelle.

26 Ja riisu Aaronin yltä vaatteet, puettaakses hänen poikansa Eleatsarin ylle: ja Aaron pitää siellä koottaman ja kuoleman.

27 Ja Moses teki niinkuin Herra hänen käski, ja he astuivat Horin vuorelle kaiken kansan nähden.

28 Ja Moses riisui Aaronilta hänen vaatteensa, ja puetti hänen poikansa Eleatsarin ylle. Ja Aaron kuoli siellä, vuoren kukkulalla, mutta Moses ja Eleatsar astuivat vuorelta alas.

29 Ja koska kaikki kansa näki Aaronin kuolleeksi, itki koko Israelin huone häntä kolmekymmentä päivää.

21. KAPITTEL

Ja koska Arad Kanaanealaisten kuningas, joka asui etelän puolella, kuuli Israelin tulleeeksi vakoojain tien kautta, soti hän Israelia vastaan ja vei heistä monikahtoja vangiksi.

2 Niin lupasi Israel Herralle lupauksen ja sanoi: jos sinä annat tämän kansan minun käteni alle, niin minä kiroon heidän kaupunkinsa.

3 Ja Herra kuuli Israelin rukouksen: ja antoi heille Kanaanealaiset, ja he kirosivat heitä ja heidän kaupungeitansa. Ja kutsui sen paikan Horma.

4 Sitte menivät he pois Horin vuoren tyköä, Punaisen meren tietä, vaeltamaan Edomilaisten maata ympäri. Ja kansa suuttui matkasta.

5 Ja kansa puhui Jumalaa ja Mosesta vastaan: miksi sinä toit meitä Egyptistä korpeen kuolemaan? Sillä ei tässä ole leipää eikä vettä, ja meidän sielumme suuttuu tähän huonoon ruokaan.

6 Niin Herra lähetti kansan sekaan tuliset kärmeet, jotka kansaa purivat, niin että paljo kansaa Israelista kuoli.

7 Niin tuli kansa Moseksen tykö, ja sanoivat: me teimme syntiä, puhuen Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa nämät kärmeet meidän seastamme ottamaan pois: ja Moses rukoili kansan edestä.

8 Niin sanoi Herra Mosekselle: tee sinulles tulinen kärme, ja nosta se merkiksi ylös: ja tapahtuu, että se joka purtu on, kuin hän katsoo sen päälle, niin hän elää.

9 Ja Moses teki vaskikärmeen, ja nosti sen merkiksi ylös: ja tapahtui, että jos joku kärmeeltä purtiin, ja katsahti vaskikärmeen päälle, niin hän jäi elämään.

10 Ja Israelin lapset läksivät, ja sioittivat heitänsä Obotiin.

11 Ja läksivät Obotista, ja sioittivat itsensä Abarimin mäen tykö, siihen korpeen, joka Moabin kohdalla on, auringon nousemiseen päin.

12 Sieltä läksivät he, ja sioittivat heitänsä Saredin ojan tykö.

13 Niin he sieltä menivät ulos, ja sioittivat heitänsä tälle puolen Arnonia, joka korvessa on, ja tulee Amorilaisten maan ääristä; sillä Arnon on Moabin ja Amorin välillä.

14 Siitä sanotaan Herran sotain kirjassa: Vaheb Suphassa, ja Arnonin ojat.

15 Ja sen ojan juoksu, joka poikkee Arin asumiseen, ja ulottuu Moabin rajaan.

16 Ja sieltä läksivät he Beraan, se on se kaivo, josta Herra sanoi Mosekselle: kokoa kansa, ja minä annan heille vettä.

17 Silloin veisasi Israel tämän virren: Nouse, kaivo, veisatkaat hänestä toinen toisellenne.

18 Tämä on se kaivo, jonka päämiehet kaivoivat, kansan johdattajat kaivoivat, lain opettajan kautta sauvallansa. Tästä korvesta matkustivat he Mattanaan.

19 Ja Mattanasta niin Nahalieliin, Ja Nahalielistä niin Bamotiin,

20 Ja Bamotista siihen laaksoon, joka on Moabin kedolla, Pisgan kukkulaa kohden, joka katsahtaa korpeen päin.

21 Ja Israel lähetti sanansaattajat Sihonin Amorilaisten kuninkaan tykö, ja käski sanoa hänelle:

22 Salli minun vaeltaa maakuntas lävitse: emme poikkee peltoihin, emmekä viinamäkiin, emmekä juo vettä kaivosta; maantietä myöten me vaellamme, siihenasti kuin me tulemme sinun maas ääristä ulos.

23 Mutta Sihon ei sallinut Israelin vaeltaa maakuntansa lävitse, vaan Sihon kokosi kaiken väkensä, ja meni Israelia vastaan korpeen, ja tuli Jaksaan, ja soti Israelia vastaan.

24 Mutta Israel löi hänen miekan terällä, ja omisti hänen maansa Arnonista Jabbokiin asti, ja vielä Ammonin lapsiin saakka; sillä Ammonin maan ääret olivat vahvat.

25 Ja näin Israel sai kaikki nämät kaupungit, ja Israel asui kaikissa Amorilaisten kaupungeissa, Hesbonissa ja kaikissa sen tyttärissä.

26 Sillä Hesbonin kaupunki oli Sihonin Amorilaisten kuninkaan oma, ja hän soti ennen Moabilaisten kuninkaan kanssa, ja otti häneltä kaiken hänen maansa Arnoniin asti.

27 Siitä sananlaskussa sanotaan: tulkaat Hesboniin: rakennettakoon ja valmistettakoon Sihonin kaupunki;

28 Sillä tuli on käynyt Hesbonista ulos, ja liekki Sihonin kaupungista: se on kuluttanut Moabin Arin, ja Arnonin korkeuden asuvaiset.

29 Voi sinuas Moab! sinä Kamosin kansa olet hukunut! Hän saatti poikansa pakolaiseksi ja hänen tyttärensä vangiksi, Sihonille Amorilaisten kuninkaalle.

30 Me olemme heitä ampuneet, Hesbon on kukistettu Diboniin asti: me hävitimme heitä hamaan Nophaan, joka Medebaan ulottuu.

31 Ja niin Israel asui Amorilaisten maakunnassa.

32 Sitte lähetti Moses vakoomaan Jaeseria, ja he voittivat sen tyttärinensä, ja omistivat ne Amorilaiset, jotka siinä asuivat.

33 Ja he palasivat ja menivät ylöspäin tietä Basaniin. Niin Og, Basanin kuningas, meni heitä vastaan, hän ja kaikki hänen väkensä, sotimaan Edreissä.

34 Ja Herra sanoi Mosekselle: älä pelkää häntä, sillä minä annoin hänen sinun käsiis, sekä kaiken hänen väkensä, että hänen maansa: ja sinun pitää tekemän hänelle niinkuin sinä Sihonille Amorilaisten kuninkaalle teit, joka Hesbonissa asui.

35 Ja he löivät hänen ja hänen poikansa ja hänen väkensä, siihenasti ettei yksikään elämään jäänyt, ja he valloittivat hänen maansa.

22. KAPITTEL

Sitte menivät Israelin lapset sieltä, ja sioittivat heitensä Moabin kedoille, toiselle puolelle Jordania, Jerihon kohdalla.

2 Ja koska Balak Zipporin poika näki kaikki, mitä Israel teki Amorilaisille,

3 Ja että Moabilaiset sangen suuresti pelkäsivät sitä kansaa heidän paljoutensa tähden, ja että Moabilaiset kauhistuivat Israelin lapsia,

4 Niin sanoivat he Midianilaisten vanhimmille: Tämä kansa syö puhtaaksi kaikki, mitä ympäristöllämme on, niinkuin härkä syö vihannon laitumelta. Ja Balak Zipporin poika oli siihen aikaan Moabilaisten kuningas.

5 Ja hän lähetti sanan Petoriin, Bileamille Beorin pojalle, joka asui virran tykönä, kansansa lasten maalla, kutsumaan häntä, sanoen: katso, kansa on lähtenyt Egyptistä, katso, se peittää maan piirin, ja asettaa leirinsä minua vastaan.

6 Tule siis nyt ja kiroo minulle tämä kansa; sillä se on minua väkevämpi, että minä löisin häntä, ja hänen maaltani karkottaisin ulos; sillä minä tiedän, ketä sinä siunaat, se on siunattu, ja jota sinä kiroot, se on kirottu.

7 Ja Moabilaisten vanhimmat ynnä Midianilaisten vanhimpain kanssa menivät sinne, ja heillä oli noitumisen palkka kädesssänsä. Ja koska he tulivat Bileamin tykö, sanoivat he hänelle Balakin sanat.

8 Ja hän sanoi heille: olkaat tässä yö, niin minä sanon teille vastauksen, mitä Herra minulle sanova on. Niin olivat Moabilaisten päämiehet Bileamin tykönä.

9 Ja Jumala tuli Bileamin tykö ja sanoi: mitkä miehet ne sinun tykönäs ovat?

10 Ja Bileam sanoi Jumalalle: Balak Zipporin poika, Moabilaisten kuningas, lähetti minun tyköni:

11 Katso, kansa läksi Egyptistä ja peittää maan piirin: tule siis ja kiroo heitä minulle, että minä voisin sotia heitä vastaan ja karkottaisin heitä pois.

12 Mutta Jumala sanoi Bileamille: älä mene heidän kanssansa, äläkä kiroo kansaa, sillä se on siunattu.

13 Silloin Bileam nousi varhain aamulla ja sanoi Balakin päämiehille: menkää maallenne; sillä ei Herra salli minun teidän kanssanne mennä.

14 Ja Moabilaisten päämiehet nousivat ja tulivat Balakin tykö, ja sanoivat: ei Bileam tahdo tulla meidän kanssamme.

15 Niin lähetti Balak päämiehet, vielä usiammat ja jalommat entisiä,

16 Jotka tultuansa Bileamin tykö sanoivat hänelle: Näin Balak Zipporin poika sanoo sinulle: älä estele tulemasta minun tyköni;

17 Sillä minä teen sinulle suuren kunnian, ja mitäs sanot minulle, sen minä myös teen: tule siis ja kiroo minulle tämä kansa.

18 Niin vastasi Bileam, ja sanoi Balakin palvelioille: jos Balak antais minulle huoneensa täyden hopiaa ja kultaa, niin en minä sittenkään taida Herran minun Jumalani sanaa käydä ylitse tekemään vähää elikkä paljoa.

19 Vaan olkaat kuitenkin tekin tämä yö tässä, niin minä tahdon tiedustaa, mitä Herra vielä minun kanssani puhuva on.

20 Silloin Jumala tuli yöllä Bileamin tykö ja sanoi hänelle: jos ne miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin nouse ja mene heidän kanssansa, vaan kuitenkin, mitä minä sinulle sanon, sen pitää sinun tekemän.

21 Niin Bileam nousi varhain aamulla, valjasti aasinsa ja seurasi Moabilaisten päämiehiä.

22 Mutta Jumalan viha julmistui, että hän sinne meni. Ja Herran enkeli seisoi tiellä häntä vastassa, mutta hän ajoi aasillansa ja kaksi hänen palveliaansa oli hänen kanssansa.

23 Ja aasi näki Herran enkelin seisovan tiellä ja hänen miekkansa vedetyn ulos hänen kädesssänsä, niin aasi poikkesi tieltä ja meni kedolle: vaan Bileam löi aasia ohjataksensa häntä tielle.

24 Niin Herran enkeli astui ahtaasen tanhuaan, viinamäen vaiheelle, jossa aidat molemmin puolin olivat.

25 Ja koska aasi näki Herran enkelin, ahdisti hän itsensä aitaa vastaan, ja likisti Bileamin jalan aitaa vastaan, ja sitte hän kovemmin löi häntä.

26 Niin Herran enkeli meni edespäin ja seiso i ahtaassa paikassa, kussa ei ollut varaa poiketa oikialle eli vasemmalle puolelle.

27 Ja kuin aasi näki Herran enkelin, laski hän Bileamin alla polvillensa; niin Bileam sangen suuresti vihastui ja löi aasia sauvallansa.

28 Silloin Herra avasi aasin suun, ja se sanoi Bileamille: mitä minä olen rikkonut sinua vastaan, ettäs minua kolmasti hosunut olet?

29 Bileam sanoi aasille: ettäs pilkkasit minua. Jos minun kädessäni miekka olis, niin minä sinun tappaisin.

30 Sanoi aasi Bileamille: enkö minä ole sinun aasis, jolla sinä tähän asti ajanut olet? olenko siis minä ikänä ennen niin tehnyt sinua vastaan? Hän vastasi: et.

31 Silloin avasi Herra Bileamin silmät, että hän näki Herran enkelin seisovan tiellä, ja avoimen miekan hänen kädesssänsä; ja hän kumarsi, ja lankesi kasvoillensa.

32 Niin sanoi Herran enkeli hänelle: miksi sinä jo kolmasti sinun aasias hosuit? katsos, minä läksin sinua vastoin seisomaan; sillä tämä tie on nurja minun edessäni.

33 Ja aasi näki minun, ja poikkesi jo kolme erää minun edestäni; vaan jollei hän olisi minun edestäni poikennut, niin minä nyt sinun tappaisin ja jättäisin aasin elämään.

34 Niin Bileam sanoi Herran enkelille: minä olen syntiä tehnyt; sillä en minä tietänyt, että sinä seisoit minun vastassani tiellä. Nyt siis, jollei se sinulle kelpaa, niin minä palajan takaperin.

35 Ja Herran enkeli sanoi Bileamille: mene miesten kanssa, vaan ei sinun pidä puhuman muuta, kuin minä sinulle sanon: ja Bileam seurasi Balakin päämiehiä.

36 Koska Balak kuuli Bileamin tulevan, läksi hän häntä vastaan Moabilaisten kaupunkiin, joka Arnonin rajoissa on, juuri rajan äärellä.

37 Ja balak sanoi Bileamille: enkö minä sanaa lähettänyt sinun perääs, kutsumaan sinua? miksi siis et sinä tullut minun tyköni? vai luulitkos, etten minä olisi sen edestä sinua taitanut kunnioittaa?

38 Ja Bileam vastasi häntä: katso, minä tulin nyt sinun tykö; vaan onko minulla voimaa mitään puhua? Sen minkä Jumala minun suuhuni antaa, sen minä puhun.

39 Ja niin Bileam meni Balakin kanssa, ja he tulivat Kujakaupunkiin,

40 Ja Balak uhrasi karjaa ja lampaita, ja lähetti Bileamin ja päämiesten perään, jotka hänen kanssansa olivat.

41 Mutta huomeneltain tapahtui, että Balak otti Bileamin, ja vei hänen Baalin kukkulalle, näkemään sieltä kansan ääreen.

23. KAPITTEL

Ja Bileam sanoi Balakille: rakenna minulle tähän seitsemän alttaria, ja valmista minulle tässä seitsemän mullia, ja seitsemän oinasta.

2 Balak teki niinkuin Bileam sanoi, ja Balak ja Bileam uhrasivat (kullakin) alttarilla mullin ja oinaan.

3 Ja Bileam sanoi Balakille: seiso polttouhris tykönä, ja minä menen tuonne. Kukaties Herra tulee minua kohtaamaan, ja mitä hän minulle tietää antaa, sen minä tahdon sinulle ilmoittaa. Ja hän meni pois korkialle paikalle.

4 Ja Jumala kohtasi Bileamin; mutta hän sanoi hänelle: seitsemän alttaria minä valmistin, ja olen uhrannut mullin ja oinaan (joka) alttarilla.

5 Ja Herra pani Bileamin suuhun sanat, ja sanoi: palaja Balakin tykö ja puhu näin.

6 Ja koska hän tuli jälleen hänen tykönsä, katso, niin hän seiso polttouhrinsa tykönä, kaikkein Moabin päämiesten kanssa.

7 Niin alkoi hän puheensa ja sanoi: Syriasta on Balak Moabilaisten kuningas minua tuottanut, idän puolisilta vuorilta: tule ja kiros minulle Jakob, tule sadattele Israelia.

8 Kuinka minun pitää kirooman sitä, jota ei Jumalakaan kiros? kuinka minä sitä sadattelen, jota ei Herrakaan sadattele?

9 Sillä vuorten kukkuloilta minä hänen näen, ja korkeuksista minä häntä katselen. Katso, se kansa pitää asuman yksinänsä, ja ei pidä pakanain sekaan luettaman.

10 Kuka lukee Jakobin tomus, ja neljännen osan Israelin lapsista? Minun sieluni kuolkoon vanhurskasten kuolemalla, ja minun loppuni olkoon niinkuin heidän loppunsa.

11 Niin sanoi Balak Bileamille: mitäs minun teet? Minä tuotin sinun kiroilemaan vihollisiani, ja katso, sinä täydellisesti siunaat heitä.

12 Hän vastasi, ja sanoi: eikö minun pidä sitä pitämän ja puhuman, mitä Herra minun suuhuni antaa?

13 Balak sanoi hänelle: tule siis minun kanssani toiseen paikkaan, jostas hänen saat nähdä. Ainoastaan hänen äärimäisensä sinä taidat nähdä, vaan et näe kaikkia: kiros häntä minulle sieltä.

14 Ja hän vei hänen Vartialakeudelle, Pisgan kukkulalle, ja rakensi seitsemän alttaria, ja uhrasi (joka) alttarilla mullin ja oinaan.

15 Ja hän sanoi Balakille: seiso tässä polttouhris tykönä, ja minä tahdon kohdata (häntä) tuolla.

16 Ja Herra tuli Bileamia vastaan, ja antoi sanat hänen suuhunsa, ja sanoi: mene jälleen Balakin tykö ja sano näin.

17 Ja kuin hän tuli hänen tykönsä jälleen, katso, hän seiso polttouhrinsa tykönä Moabin päämiesten kanssa. Ja Balak sanoi hänelle: mitä Herra sanoi?

18 Ja hän toi puheensa edes, ja sanoi: nouse, Balak ja kuule, kuuntele minua, Zipporin poika:

19 Ei ole Jumala ihminen, että hän valhettelis, taikka ihmisen lapsi, että hän jotakin katuis. Pitäiskö hänen jotakin sanoman, ja ei tekemän? Pitäiskö hänen jotakin puhuman, ja ei täyttämän?

20 Katso, siunauksen olen minä saanut: hän myös siunasi, ja en minä taida sitä muuttaa.

21 Ei nähdä vääryyttä Jakobissa, eikä havaita pahuutta Israelissa. Herra hänen Jumalansa on hänen tykönsä, ja Kuninkaan basuna on hänen seassansa.

22 Jumala on hänen johdattanut Egyptistä: hänen väkevyytensä on niinkuin yksisarvisen väkevyyys.

23 Sillä ei yhtään velhoa ole Jakobissa eikä noitaa Israelissa: ajallansa pitää sanottaman Jakobille ja Israelille, mitä Jumala tehnyt on.

24 Katso sen kansan pitää nouseman niinkuin syömäri jalopeura, ja karkaaman niinkuin tarkka jalopeura, ja ei pidä hänen maata paneman siihenasti että hän saaliin syö, ja juo niiden verta, jotka tapetut ovat.

25 Niin sanoi Balak Bileamille: ellet ollenkaan tahdo kiros heitä, niin älä suinkaan siunaakaan heitä.

26 Bileam vastasi, ja sanoi Balakille: enkö minä puhunut sinulle, sanoen: kaikki mitä Herra puhuva on, pitää minun tekemän?

27 Ja Balak sanoi Bileamille: tule, minä vien sinun toiseen paikkaan: mitämaks Jumalalle kelpaa, että häntä sieltä kiroilisit minulle.

28 Ja Balak vei Bileamin Peorin vuoren kukkulalle, joka korpeen päin on.

29 Ja Bileam sanoi Balakille: rakenna tähän minulle seitsemän alttaria, ja valmista minulle tässä seitsemän mullia ja seitsemän oinasta.

30 Balak teki niinkuin Bileam sanoi, ja uhrasi (kullakin) alttarilla mullin ja oinaan.

24. KAPITTEL

Koska Bileam näki kelpaavan Herralle, hän siunasi Israelia, ei mennyt hän pois, niinkuin ennen, etsimään ilmoitusta, vaan käänsi kasvonsa korpeen päin.

2 Ja Bileam nosti silmänsä ja näki Israelin sioittaneen itsensä sukukuntainsa jälkeen, ja Jumalan henki tuli hänen päällensä.

3 Ja hän toi edes puheensa, ja sanoi: näitä sanoo Bileam Beorin poika, näitä sanoo se mies, jonka silmät avatut ovat.

4 Näitä sanoo se, joka kuulee Jumalan puheet, se, joka Kaikkivaltiaan ilmoitukset näkee, joka lankee maahan, ja hänen silmänsä avataan.

5 Kuinka kauniit ovat sinun majas, Jakob, ja sinun asumas, Israel?

6 Niinkuin ojat levitetään, niinkuin yrttitarha virran vieressä, niinkuin aloes, jonka Herra istuttaa, niinkuin sedripuu veden tykönä.

7 Veden pitää vuotaman hänen ämpäristänsä, ja hänen siemenensä on paljoissa vesissä. Hänen kuninkaansa pitää oleman korkiamman Agagia, ja hänen valtakuntansa pitää korotettaman.

8 Jumala johdatti hänen Egyptistä, hänen väkevyytensä on niinkuin yksisarvisen väkevyys: hänen pitää nielemän pakanat vihollisensa, ja heidän luunsa murentaman, ja nuolillansa ampuman lävitse.

9 Hän pani maata niinkuin tarkka jalopeura, ja niinkuin syömäri jalopeura: kuka tohtii herättää häntä? Siunattu olkoon se, joka sinua siunaa, kirottu olkoon se, joka sinua kiroo.

10 Silloin Balakin viha julmistui Bileamia vastaan, ja löi käsiänsä yhteen, ja sanoi hänelle: minä kutsuin sinua kiroomaan vihollisiani, ja katso, sinä jo kolmasti täydellisesti siunasit heitä.

11 Pakene kohta sialles. Minä ajattelin kunnioittaa sinua suuresti, ja katso, Herra on sen kunnian estänyt sinulta.

12 Ja Bileam puhui Balakille: enkö minä puhunut sanansaattajilles, kuin sinä lähetit minun tyköni, sanoen:

13 Jos Balak antais minulle huoneensa täyden hopiaa ja kultaa, en minä taida senvuoksi Herran sanaa käydä ylitse, tekemään hyvää eli pahaa minun mieleni jälkeen; vaan mitä Herra sanoo, sen pitää myös minun sanoman.

14 Ja nyt katso, koska minä menen kansani tykö, niin tule, minä neuvon sinua, mitä tämä kansa sinun kansalles tekevä on, viimeisellä ajalla.

15 Ja hän piti puheen, ja sanoi: näin sanoo Bileam Beorin poika, näin sanoo se mies, jonka silmät avatut ovat.

16 Sen sanoo se, joka kuulee Jumalan puheen, ja se, jolla Ylimmäisen tieto on, joka näkee Kaikkivaltiaan ilmestyksen, joka lankee maahan, ja hänen silmänsä avataan:

17 Minä saan nähdä hänen, mutta en nyt: minä katselen häntä, vaan en läheltä. Tähti nousee Jakobista, ja valtikka tulee Israelista, ja musertaa Moabin ruhtinaat, ja hävittää kaikki Setin lapset.

18 Hän omistaa Edomin, ja Seir tulee vihollistensa vallan alle, vaan Israel tekee voimallisia töitä.

19 Jakobista tulee hallitsia, ja hävittää mitä tähteeksi jäänyt on kaupungeista.

20 Ja kuin hän näki Amalekilaiset, piti hän puheen ja sanoi: Amalek ensimmäinen pakanain seassa, vaan viimeiseltä sinä peräti hävitetään.

21 Ja kuin hän näki Keniläiset, piti hän puheen, ja sanoi: sinun asumises on vahva, ja sinä teit pesäs kallioon,

22 Vaan sinä Kain poltetaan, siihenasti kuin Assur vie sinun vankina pois.

23 Vihdoin piti hän puheen, ja sanoi: voi! kuka elää silloin, kuin väkevä Jumala näitä on tekevä?

24 Ja haahdet Kittimin rannoilta kukistavat Assurin ja kukistavat Eberin, vaan hän itse myös hukkuu.

25 Ja Bileam nousi ja meni matkaansa, ja tuli jälleen siallensa, ja Balak myös meni tietänsä myöten.

25. KAPITTEL

Ja Israel asui Sittimissä, ja kansa rupesi tekemään huorin Moabilaisten tytärten kanssa,

2 Jotka kutsuivat kansan epäjumalainsa uhrille: ja kansa söi, ja kumarsi heidän epäjumaliansa.

3 Ja Israel yhdisti itsensä BaalPeorin kanssa: niin Herran viha julmistui Israelia vastaan.

4 Ja Herra sanoi Mosekselle: ota kaikki kansan päämiehet, ja hirtä heidät Herralle aurinkoa vastaan, että Herran vihan julmuus käännettäisiin Israelista pois.

5 Ja Moses sanoi Israelin tuomareille: jokainen tappakoon väkensä, jotka BaalPeorin kanssa ovat itsensä yhdistäneet.

6 Ja katso, mies Israelin lapsista tuli ja toi veljeinsä sekaan Midianilaisen vaimon, Moseksen ja kaikkein Israelin lasten joukon nähden, jotka itkivät seurakunnan majan ovesta.

7 Kuin Pinehas Eleatsarin poika, papin Aaronin pojanpoika sen näki, nousi hän kansan keskeltä ja otti keihään käteensä,

8 Ja meni Israelin miehen jälkeen makausmajaan, ja pisti heidät molemmat sekä Israelin miehen, että vaimon vatsasta lävitse: niin rangaistus lakkasi jälleen Israelin lapsista.

9 Ja siinä rangaistuksessa surmattiin neljäkolmattakymmentä tuhatta.

10 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

11 Pinehas Eleatsarin poika, papin Aaronin pojanpoika, on kääntänyt julmuuteni pois Israelin lasten päältä, siinä että hän oli kiivas minun kiivauteni tähden heidän keskellensä, etten minä kiivaudessani hukuttanut Israelin lapsia.

12 Sentähden sano: katso, minä annan hänelle minun rauhani liiton.

13 Ja hänellä ja hänen siemenellensä hänen jälkeensä pitää oleman ijankaikkisen pappouden liiton, että hän oli kiivas Jumalallensa ja sovitti Israelin lapset.

14 Ja lyödyn Israelin miehen nimi, joka Midianilaisen vaimon kanssa lyötiin, oli Simri Salun poika, isän Simeonin huoneen päämies.

15 Mutta Midianilaisen vaimon nimi, joka myös lyötiin, oli Kosbi, Zurin, Midianin kansan huoneen päämiehen, tytär.

16 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

17 Ahdistakaat Midianilaisia, ja lyökää heitä.

18 Sillä he ovat teitä ahdistaneet kavaluuksillansa, joilla he teidät pettäneet ovat Peorin kautta, ja sisarensa Kosbin kautta, Midianilaisten päämiehen tyttären, joka lyötiin rangaistuksen päivänä, Peorin tähden.

26. KAPITTEL

Ja tapahtui, rangaistuksen jälkeen, että Herra puhui Mosekselle ja Eleatsarille, papin Aaronin pojalle, sanoen:

2 Lue koko Israelin lasten joukko kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, heidän isäinsä huoneen jälkeen, kaikki jotka sotaan Israelissa kelpaavat.

3 Ja Moses ja pappi Eleatsar puhuivat heidän kanssansa, Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerihon kohdalla, sanoen:

4 Ne jotka ovat kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, niinkuin Herra oli käsenyt Mosekselle ja Israelin lapsille, jotka Egyptistä lähteneet olivat.

- 5 Ruben Israelin esikoinen: Rubenin lapset: Hanok, josta on Hanokilaisten sukukunta: Pallu, siitä Pallulaisten sukukunta:
- 6 Hetsron, hänestä Hetsronilaisten sukukunta: Karmi, josta Karmilaisten sukukunta:
- 7 Nämät ovat Rubenilaisten sukukunnat. Ja heidän lukunsa oli kolmeviidettäkymmentä tuhatta seitsemäsataa ja kolmekymmentä.
- 8 Mutta Pallun poika oli Eliab.
- 9 Ja Eliabin pojat, Nemuel ja Datan ja Abiram. Nämät ovat Datan ja Abiram, jotka kutsuttiin kansasta, jotka asettivat heitänsä Mosesta ja Aaronia vastaan Koran eriseurassa, koska he asettivat heitänsä Herraa vastaan,
- 10 Ja maa avasi suunsa ja nieli heidät ja Koran, koska se eriseura kuoli, ja koska myös tuli söi viisikymmentä miestä kolmattasataa, ja tulivat merkiksi.
- 11 Vaan Koran lapset ei kuolleet.
- 12 Simeonin lapset heidän sukukunnissansa: Nemuel, hänestä Nemuelilaisten sukukunta: Jamin, hänestä Jaminilaisten sukukunta: Jakin, hänestä Jakinilaisten sukukunta:
- 13 Sera, hänestä Seralaisten sukukunta: Saul, hänestä Saulilaisten sukukunta.
- 14 Nämät ovat Simeonilaisten sukukunnat, kaksikolmattakymmentä tuhatta ja kaksisataa.
- 15 Gadin lapset heidän sukukunnissansa: Sephon, hänestä Sephonilaisten sukukunta: Haggi, hänestä Haggilaisten sukukunta: Suni, hänestä Sunilaisten sukukunta:
- 16 Osni, hänestä Osnilaisten sukukunta: Eri, hänestä Eriäisten sukukunta:
- 17 Arod, hänestä Arodilaisten sukukunta: Ariel, hänestä Arielilaisten sukukunta:
- 18 Nämät ovat Gadin lasten sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: neljäkymmentä tuhatta ja viisisataa.
- 19 Juudan lapset, Ger ja Onan: ja Ger ja Onan kuolivat Kanaanin maalla.
- 20 Ja Juudan lapset heidän sukukunnissansa olivat: Sela, hänestä Selanilaisten sukukunta: Perets, hänestä Peretsiläisten sukukunta: Sera, hänestä Seralaisten sukukunta:
- 21 Mutta Peretsin lapset olivat, Hetsron, hänestä Hetsronilaisten sukukunta: Hamul, hänestä Hamulilaisten sukukunta.
- 22 Nämät ovat Juudan sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: kuusikahdeksattakymmentä tuhatta ja viisisataa.
- 23 Isaskarin lapset heidän sukukunnissansa: Tola, hänestä Tolalaisten sukukunta: Phua, hänestä Phualaisten sukukunta.
- 24 Jasub, hänestä Jasubilaisten sukukunta: Simron, hänestä Simronilaisten sukukunta.
- 25 Nämät ovat Isaskarin sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: neljäseitsemättäkymmentä tuhatta ja kolmesataa.
- 26 Sebulonin lapset heidän sukukunnissansa: Sered, hänestä Serediläisten sukukunta: Elon, hänestä Elonilaisten sukukunta: Jahlel, hänestä Jahlelilaisten sukukunta.
- 27 Nämät ovat Sebulonin sukukunnat, lukunsa jälkeen: kuusikymmentä tuhatta ja viisisataa.
- 28 Josephin lapset sukukunnissansa: Manasse ja Ephraim.
- 29 Manassen lapset: Makir, hänestä Makirilaisten sukukunta. Makir siitti Gileadin, hänestä Gileadilaisten sukukunta.
- 30 Nämät ovat Gileadin lapset: Jeser, hänestä Jeseriläisten sukukunta: Helek, hänestä Helekiläisten sukukunta:
- 31 Asriel, hänestä Asrielilaisten sukukunta: Sikem, hänestä Sikemiläisten sukukunta.
- 32 Semida, hänestä Semidalaisten sukukunta: Hopher, hänestä Hopheriläisten sukukunta.
- 33 Mutta Zelophkad oli Hopherin poika, ja ei hänellä ollut poikia, mutta ainoastaan tyttäriä, ja Zelophkadin tyttärien nimet: Makla, Noa, Hogla, Milka ja Tirtsa.
- 34 Nämät ovat Manassen sukukunnat, heidän lukunsa oli kaksikuudettäkymmentä tuhatta ja seitsemäsataa.
- 35 Nämät ovat Ephraimin lapset heidän sukukunnissansa: Suthelak, hänestä Sutalkilaisten sukukunta: Beker, hänestä Bakrilaisten sukukunta: Tahan, hänestä Tahanilaisten sukukunta.

36 Vaan Suthelakin lapset olivat Eran, hänestä Eranilaisten sukukunta.

37 Nämät ovat Ephraimin lasten sukukunnat: heidän lukunsa oli kaksineljätkymmentä tuhatta ja viisisataa. Nämät ovat Josephin lapset heidän sukukunnissansa.

38 BenJaminin lapset heidän sukukunnissansa: Bela, hänestä Belalaisten sukukunta: Asbel hänestä Asbelilaisten sukukunta: Ahiram, hänestä Ahiramilaisten sukukunta.

39 Sephupham, hänestä Sephuphamilaisten sukukunta: Hupham, hänestä Huphamilaisten sukukunta.

40 Mutta Belan lapset olivat Ard ja Naeman, näistä Ardilaisten ja Naemanilaisten sukukunta.

41 Nämät ovat BenJaminin lapset heidän sukukunnissansa: heidän lukunsa oli viisiviidettätkymmentä tuhatta ja kuusisataa.

42 Nämät ovat Danin lapset heidän sukukunnissansa: Suham, hänestä Suhamilaisten sukukunta. Nämät ovat Danin lapset heidän sukukunnissansa.

43 Ja olivat kaikki yhteen Suhamilaisten sukukunta, neljäseitsemättäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.

44 Asserin lapset heidän sukukunnissansa: Jemna, hänestäJemnalaisten sukukunta: Jesvi, hänestä Jesviläisten sukukunta: Brija, hänestä Brijalaisten sukukunta.

45 Mutta Brijan lapset olivat Heber, hänestä Hebriläisten sukukunta: Melkiel, hänestä Melkieliläisten sukukunta.

46 Ja Asserin tytär kutsuttiin Sara.

47 Nämät ovat Asserin lasten sukukunnat, ja heidän lukunsa kolmekuudettäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.

48 Naphtalin lapset heidän sukukunnissansa: Jahtseel, hänestä Jahtseelilaisten sukukunta: Guni, hänestä Gunilaisten sukukunta.

49 Jetser, hänestä Jetsriläisten sukukunta: Sillem, hänestä Sillemiläisten sukukunta.

50 Nämät ovat Naphtalin sukukunnat, heidän heimokuntainsa jälkeen: heidän lukunsa oli viisiviidettätkymmentä tuhatta ja neljäsataa.

51 Tämä on Israelin lasten luku: kuusi kertaa satatuhatta ja yksituhatta, seitsemänsataa ja kolmekymmentä.

52 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

53 Näille sinun pitää jakaman maan perinnöksi, nimein lukuin jälkeen.

54 Monelle pitää sinun paljo antaman perinnöksensä, ja harvemmille antaman vähemmän perinnöksensä: jokaiselle pitää annettaman perimys heidän lukunsa jälkeen.

55 Kuitenkin arvalla pitää maa jaettaman ja isäinsä sukukuntain nimein jälkeen pitää heidän perimän.

56 Arvalla sinun pitää jakaman heidän perimisensä, sen jälkeen kuin heitä monta ja harvat ovat.

57 Ja tämä myös on Leviläisten luku heidän sukukunnissansa: Gerson, hänestä Gersonilaisten sukukunta: Kahat, hänestä Kahatilaisten sukukunta; Merari, hänestä Merarilaisten sukukunta.

58 Nämät ovat Levin sukukunnat: Libniläisten sukukunnat, Hebronilaisten sukukunnat, Maklilaisten sukukunnat, Musilaisten sukukunnat, Koralaisten sukukunnat. Kahat siitti Amramin,

59 Ja Amramin emännän nimi oli Jokebed Levin tytär, joka Leville oli syntynyt Egyptissä: ja hän synnytti Amramille Aaronin ja Moksen, ja heidän sisarensa MirJamin.

60 Mutta Aaronille oli syntynyt Nadab ja Abihu: Eleatsar ja Itamar.

61 Ja Nadab ja Abihu kuolivat, koska he uhrasivat vierasta tulta Herran edessä.

62 Ja heidän lukunsa oli kolmekolmattäkymmentä tuhatta, kaikki miehenpuoli, kuukauden vanha ja sen ylitse, jotka ei olleet luetut Israelin lasten sekaan; sillä ei heille annettu perimistä Israelin lasten seassa.

63 Tämä on Israelin lasten luku, jotka Moses ja pappi Eleatsar lukivat Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerihon kohdalla,

64 Joiden luvussa ei yhtään ollut siitä luvusta, kuin Moses ja pappi Aaron lukivat Israelin lapset Sinain korvessa;

65 Sillä Herra oli sanonut heille, että heidän piti totisesti kuoleman korvessa; ja ei yksikään jäänyt heistä elämään, ainoastansa Kaleb Jephunnen poika ja Josua Nunin poika.

27. KAPITTEL

Niin tulivat edes Zelophkadin tyttäret, Hephirin pojan, Gileadin pojan, Makirin pojan, Manassen pojan, Manassen Josephin pojan suvusta, ja nämät olivat hänen tytärtensä nimet: Makla, Noa, Hogla, Milka ja Tirtsa.

2 Ja he astuivat Moseksen ja papin Eleatsarin, ja päämiesten, ja kaiken kansan eteen, seurakunnan majan ovelle, ja sanoivat:

3 Meidän isämme kuoli korvessa, eikä hän ollut siinä joukossa, jotka metelin nostivat Herraa vastaan Koran kapinassa, mutta on synnissänsä kuollut: ja ei ollut hänellä poikia.

4 Miksi meidän isämme nimen pitää tuleman suvustansa pois, sentähden ettei hänellä ollut yhtään poikaa? antakaat meille osa isämme veljein seassa.

5 Ja Moses tuotti heidän asiansa Herran eteen.

6 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

7 Zelophkadin tyttäret ovat oikein puhuneet: sinun pitää kaiketi antaman perintöosan heille heidän isänsä veljein seassa, ja saattaman heidän isänsä perimisen heille.

8 Ja puhu Israelin lapsille, sanoen: jos joku kuolee ilman pojata, niin teidän pitää antaman hänen perimisensä hänen tyttärellensä.

9 Jollei hänellä ole tytärtä, niin teidän pitää sen perimisen hänen veljillensä antaman.

10 Ja jollei hänellä ole veljiä; niin teidän pitää sen antaman hänen sedillensä.

11 Jollei hänellä ole setiä, niin teidän pitää sen antaman hänen lähimmäiselle sukulaisellensa, joka hänen lähimmäinen lankonsa on hänen suvustansa, että hän sen omistaa. Tämä pitää oleman Israelin lapsille sääty ja oikeus, niinkuin Herra on Mosekselle käsenyt.

12 Ja Herra sanoi Mosekselle: astu ylös tälle Abarimin vuorelle, ja katsele sitä maata, jonka minä Israelin lapsille annan.

13 Ja kuin sen nähnyt olet, niin sinäkin kootaan kansas tykö, niinkuin sinun veljes Aaron koottu on.

14 Sillä te olitte minun sanalleni kovakorvaiset Sinin korvessa kansan toruessa, kuin teidän piti minua pyhittämän veden kautta heidän edessänsä. Se on se riitavesi Kadeksessa, Sinin korvessa.

15 Ja Moses puhui Herralle, sanoen:

16 Herra, kaiken lihan henkein Jumala asettakaan miehen kansan päälle,

17 Joka heidän edessänsä kävis ulos ja sisälle, ja veis heitä ulos ja sisälle, ettei Herran kansa olisi niinkuin lampaat ilman paimenta.

18 Ja Herra sanoi Mosekselle: ota Josua Nunin poika sinun tykö, joka on mies, jossa henki on, ja pane sinun kätes hänen päällensä,

19 Ja aseta hänet papin Eleatsarin ja kaiken kansan eteen, ja käske hänelle heidän silmäinsä edessä.

20 Ja pane sinun kunniastas hänen päällensä, että kaikki kansa Israelin lapsista olisivat hänelle kuuliaiset.

21 Ja hänen pitää papin Eleatsarin eteen astuman, hänen pitää kysymän neuvoa hänen edestänsä valkeuden säädyllä Herran edessä, ja hänen suunsa jälkeen pitää hänen käymän ulos ja sisälle, sekä hänen että Israelin lasten hänen kanssansa, ja koko seurakunnan.

22 Ja Moses teki niinkuin Herra hänelle käski, ja otti Josuan ja asetti hänen papin Eleatsarin ja koko seurakunnan eteen,

23 Ja laski kätensä hänen päällensä, ja käski hänelle, niinkuin Herra oli Mosekselle puhunut.

28. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

2 Käske Israelin lapsille, ja sano heille: minun uhristani, joka minun leipäni on, tuliuhriksi ja lepytyshajuksi minulle, pitää teidän vaarinottaman, niin että te sen ajallansa minulle uhraatte.

3 Ja sano heille: tämä on tuliuhri, jonka teidän pitää uhraaman Herralle: kaksi virheetöntä vuosikuntaista karitsaa jokapäivä, alinomaiseksi polttouhriksi.

4 Yhden karitsan pitää sinun valmistaman aamulla, ja toisen pitää sinun valmistaman kahden ehtoon välillä.

5 Siihen kymmenesosa ephaa sämpyläjauhoja ruokauhriksi, sekoitettuna puserretulla öljyllä, neljännellä osalla hinniä.

6 Se on alinomainen polttouhri, joka Sinain vuorella asetettu on makiaksi hajuksi: se on tuliuhri Herralle.

7 Niin myös sen juomauhrin, yhdelle karitsalle neljännen osan hinniä. Ja juomauhri pitää uhrattaman pyhässä, väkevästä viinasta, Herralle.

8 Toisen karitsan pitää sinun valmistaman kahden ehtoon välillä: niinkuin aamullisen ruokauhrin ja juomauhrin pitää sinun sen valmistaman, makian hajun tuleksi Herralle.

9 Mutta sabbatin päivänä kaksi virheetöntä vuosikuntaista karitsaa, ja kaksi kymmenestä sämpyläjauhoja, sekoitettuna öljyllä, ruokauhriksi ja sen juomauhrin.

10 Tämä on joka sabbatin polttouhri, paitsi alinomaista polttouhria juomauhrinensa.

11 Vaan ensimmäisenä päivänä joka kuusta pitää teidän uhraaman Herralle polttouhriksi: kaksi nuorta mullia, yhden oinaan, seitsemän vuosikuntaista karitsaa, virheetöntä,

12 Ja kolme kymmenestä sämpyläjauhoja ruokauhriksi, sekoitettuna öljyllä jokaiselle mullille, ja kaksi kymmenestä sämpyläjauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuna, jokaiselle oinaalle,

13 Ja aina kymmenes sämpyläjauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuja, jokaiselle karitsalle: se on lepytyshajun tuli Herralle.

14 Ja heidän juomauhrinsa pitää oleman puoli hinniä viinaa mullille, kolmannes hinniä oinaalle, neljännes hinniä karitsalle. Se on kuukautinen polttouhri, joka kuukaudella ympäri ajastajan.

15 Ja yksi kauris syntiuhriksi Herralle: paitsi alinomaista polttouhria, juomauhrinensa pitää se valmistettaman.

16 Mutta neljäntenätoistakymmenentenä päivänä ensimmäisellä kuulla, on pääsiäinen Herralle.

17 Ja viidentenätoistakymmenentenä päivänä sitä kuuta on juhla. Seitsemän päivää pitää syötämän happamatointa leipää.

18 Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous: ei yhtään orjan työtä pidä teidän (silloin) tekemän.

19 Ja teidän pitää uhraaman tuliuhria Herralle polttouhriksi: kaksi nuorta mullia, ja yhden oinaan, niin myös seitsemän vuosikuntaista karitsaa: virheetömät ne pitää teillä oleman.

20 Ja heidän ruokauhrinsa, öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, kolme kymmenestä mullille, ja kaksi kymmenestä oinaalle pitää teidän tekemän,

21 Ja aina yhden kymmeneksen jokaiselle niistä seitsemästä karitsasta,

22 Siihen myös yhden kauriin syntiuhriksi, teitä sovittamaan.

23 Paitsi aamuista polttouhria, joka alinomainen polttouhri on, pitää teidän ne tekemän.

24 Tällä tavalla pitää teidän jokaisena seitsemänä päivänä uhraaman leipää makian hajun tuleksi Herralle: paitsi alinomaista polttouhria, pitää se valmistettaman juomauhrinensa.

25 Ja seitsemäntenä päivänä pitää teillä oleman pyhä kokous: ei yhtäkään orjan työtä pidä teidän (silloin) tekemän.

26 Ja uutisten päivänä, kuin te uhraatte uutta ruokauhria Herralle, kuin teidän viikkonne ovat kuluneet, pitää teillä pyhä kokous oleman: ei yhtäkään orjan työtä pidä teidän (silloin) tekemän.

- 27 Ja teidän pitää uhraaman polttouhria, otolliseksi hajuksi Herralle: kaksi mullia, yhden oinaan ja seitsemän vuosikuntaista karitsaa,
28 Ja heidän ruokauhrinsa: sämpyläjauhoja sekoitettuja öljyllä, kolme kymmenestä kummallekin mullille, kaksi kymmenestä yhdelle oinaalle,
29 Ja aina kymmeneksen kullekin karitsalle, niistä seitsemästä karitsasta,
30 Ja yhden kauriin, teitä sovittamaan.
31 Tämän pitää teidän tekemän, paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinsa: virheettömät pitää ne teillä oleman, niin myös heidän juomauhrinsa.

29. KAPITTEL

- Ensimmäisenä päivänä seitsemännellä kuukaudella pitää teillä pyhä kokous oleman: ei yhtään orjan työtä pidä teidän (silloin) tekemän: se pitää oleman soittamisen juhlapäivä.
2 Ja teidän pitää uhraaman polttouhria makiaksi hajuksi Herralle: yhden nuoren mullin, yhden oinaan, seitsemän vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä,
3 Niin myös heidän ruokauhrinsa: öljyllä sekoitettuja sämpyläjauhoja, kolme kymmenestä mullille, kaksi kymmenestä oinaalle,
4 Ja yhden kymmeneksen jokaiselle karitsalle, niistä seitsemästä karitsasta,
5 Ja yhden kauriin syntiuhriksi, teitä sovittamaan,
6 Paitsi saman kuukauden polttouhria ja ruokauhria, ja paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinsa ja juomauhrinsa, heidän säätynsä jälkeen makian hajun tuleksi Herralle.
7 Kymmenentenä päivänä tällä seitsemännellä kuukaudella pitää myös teillä pyhä kokous oleman ja teidän pitää vaivaaman teidän sielujanne, ja ei yhtään työtä (silloin) tekemän.
8 Vaan teidän pitää uhraaman polttouhria makiaksi hajuksi Herralle: yhden nuoren mullin, ja yhden oinaan, ja seitsemän vuosikuntaista karitsaa: virheettömät ne pitää oleman teillä,
9 Ynnä heidän ruokauhrinsa kanssa: sämpyläjauhoja, sekoitettuja öljyllä, kolme kymmenestä mullille, kaksi kymmenestä oinaalle,
10 Ja aina kymmeneksen jokaiselle karitsalle, niistä seitsemästä karitsasta,
11 Yhden kauriin syntiuhriksi, paitsi sovittamisen syntiuhria ja alinomaista polttouhria, ruokauhrinsa ja juomauhrinsa.
12 Viidentenätoistakymmenentenä päivänä seitsemännellä kuukaudella pitää teillä pyhä kokous oleman: ei mitään orjan työtä pidä teidän (silloin) tekemän, ja teidän pitää juhlaa pitämän Herralle ne seitsemän päivää.
13 Ja teidän pitää uhraaman polttouhria ja tuliuhria, makiaksi hajuksi Herralle: kolmetoistakymmentä nuorta mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa: virheettömät ne pitää oleman,
14 Heidän ruokauhrinsa kanssa, sämpyläjauhoja, sekoitettuja öljyllä, kolme kymmenestä jokaiselle kolmestatoistakymmenestä mullista, kaksi kymmenestä kumpaisellekin oinaalle.
15 Ja kymmeneksen itsekullekin neljästätoistakymmenestä karitsasta,
16 Siihen myös kauriin syntiuhriksi: paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinsa ja juomauhrinsa.
17 Ja toisena päivänä kaksitoistakymmentä nuorta mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä,
18 Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä perästä.
19 Siihen myös kauriin syntiuhriksi: paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinsa ja juomauhrinsa.
20 Kolmantena päivänä yksitoistakymmentä mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä.
21 Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.

- 22 Siihen myös kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
- 23 Neljäntenä päivänä kymmenen mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä,
- 24 Heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.
- 25 Siihen kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
- 26 Ja viidentenä päivänä yhdeksän mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, ilman virhettä.
- 27 Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.
- 28 Siihen myös kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
- 29 Ja kuudentena päivänä kahdeksan mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä.
- 30 Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.
- 31 Siihen myös kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
- 32 Ja seitsemäntenä päivänä seitsemän mullia, kaksi oinasta, neljätoistakymmentä vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä.
- 33 Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.
- 34 Siihen myös kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
- 35 Kahdeksas päivä pitää oleman teille päätösjuhla: ei yhtään orjan työtä teidän pidä (siltoin) tekemän.
- 36 Ja teidän pitää uhraaman polttouhria makian hajun tuleksi Herralle: yhden mullin, yhden oinaan ja seitsemän vuosikuntaista karitsaa, virheetöinnä,
- 37 Heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa mulleille, oinaille ja karitsoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.
- 38 Siihen myös kauriin syntiuhriksi; paitsi alinomaista polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
- 39 Nämät pitää teidän tekemän Herralle juhlapäivinänne, paitsi mitä te mielellänne lupaatte ja hyvällä tahdollanne annatte polttouhriksenne, ruokauhriksenne, juomauhriksenne ja kiitosuhriksenne.
- 40 Ja Moses sanoi Israelin lapsille kaikki ne, mitä Herra hänelle käsenyt oli.

30. KAPITTEL

- Ja Moses puhui Israelin sukukuntain päämiehille, sanoen: tämä on se minkä Herra käski:
- 2 Jos mies lupaa lupauksen Herralle eli vannoo valan, sitoen sillä sielunsa, ei pidä hänen tekemän sanaansa turhaksi, vaan kaiken sen täyttämän, mikä hänen suustansa lähtenyt on.
- 3 Ja jos vaimo lupaa lupauksen Herralle, sitoen itsensä, ollessansa vielä isänsä huoneessa nuoruudessaansa,
- 4 Ja hänen isänsä kuulee hänen lupauksensa ja valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, ja hänen isänsä on ääneti siihen: niin kaikki hänen lupauksensa on vahva, niin myös koko hänen valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, pitää vahvan oleman.

5 Mutta jos hänen isänsä kieltää sen sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin hänen lupauksensa ja valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, ei pidä vahva oleman, ja Herra on hänelle armollinen, että hänen isänsä on sen häneltä kieltänyt.

6 Ja jos hänellä on mies, ja hän on luvannut, taikka hänen suustansa lähtee jotakin, jolla hän on sielunsa sitonut,

7 Ja hänen miehensä kuulee sen, ja on ääneti siihen sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin pitää hänen lupauksensa vahvan oleman; ja hänen valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, pitää myös vahvan oleman.

8 Mutta jos hänen miehensä sen kieltää sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin hän pääsee lupauksestansa, ja siitä mikä hänen suustansa lähtenyt on, jolla hän sielunsa sitoi, ja Herra on hänelle armollinen.

9 Lesken ja hyljätyn lupaus ja kaikki, jolla hän on sielunsa sitonut, pitää häneltä vahvana pidettämän.

10 Mutta jos hän lupaa miehensä huoneessa, eli sielunsa sitoo valallansa,

11 Ja mies kuulee sen, ja on ääneti siihen, ja ei kiellä sitä, niin pitää kaiken sen lupauksen ja valasiteen, jolla hän on sielunsa sitonut, oleman vahvan.

12 Jos hänen miehensä tekee sen kokonansa tyhjäksi sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin kaikki mikä hänen suustansa on lähtenyt, lupaamaan ja sitomaan sielunsa, ei pidä oleman vahvan; sillä hänen miehensä on sen tehnyt tyhjäksi, ja Herra on hänelle armollinen.

13 Ja kaikki lupaukset ja valat, jotka sitovat vaivaamaan sielua, pitää hänen miehensä taikka vahvistaman, taikka tekemän tyhjäksi.

14 Mutta jos hänen miehensä on juuri ääneti siihen, päivästä päivään, niin hän vahvistaa kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen valasiteensä: että hän on ääneti ollut sinä päivänä, jona hän sen kuuli, niin hän vahvistaa ne.

15 Ja jos hän jälistä sen ottaa takaperin, sittekuin hän sen kuuli, niin pitää hänen kantaman vääryytensä.

16 Nämät ovat ne säädyt, jotka Herra on käsenyt Mosekselle miehen ja vaimon välillä, isän ja tyttären välillä, kuin hän on vielä nuorena isänsä huoneessa.

31. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

2 Kosta täydellisesti Midianilaisille Israelin lasten puolesta, sitte kootaan sinä kansas tykö.

3 Niin Moses puhui kansalle sanoen: hankitkaat teistänne miehet sotaan Midianilaisia vastaan, että he kostaisivat Midianilaisia, Herran puolesta.

4 Jokaisesta sukukunnasta pitää teidän lähettämän tuhannen sotaan, kaikista Israelin sukukunnista.

5 Niin otettiin Israelin sukukunnista joka sukukunnasta tuhannen, niin että he varustivat sotaan kaksitoistakymmentä tuhatta.

6 Ja Moses lähetti heidät sotaan, tuhannen jokaisesta sukukunnasta, ynnä Pinehaan papin Eleatsarin pojan kanssa, ja pyhät aseet, ja myös ilotorvet hänen kädesssä.

7 Ja he sotivat Midianilaisia vastaan, niinkuin Herra oli Mosekselle käsenyt, ja löivät kuoliaaksi kaiken miehenpuolen.

8 Niin tappoivat he myös Midianilaisten kuninkaat heidän lyötyjensä päälle; Evin, Rekemin, Zurin, Hurin ja Reban, ne viisi Midianilaisten kuningasta; Bileamin Beorin pojan löivät he myös miekalla.

9 Mutta Israelin lapset ottivat vangiksi Midianilaisten vaimot ja heidän lapsensa, ja kaikki heidän eläimensä ja kaikki heidän kalunsa ja kaiken heidän hyvyytensä ryöstivät he.

10 Ja kaikki heidän kaupunkinsa ja asumisensa ja kaikki heidän linnansa he polttivat.

11 Ja ottivat kaiken saaliin ja kaikki mikä otettava oli, sekä ihmiset että eläimet,

12 Ja veivät ne Moseksen ja papin Eleatsarin eteen, ja kaiken Israelin lasten seurakunnan eteen; vangit ja otetut eläimet, ja saaliin, leiriin Moabin kedolle, joka on Jordanin tykönä Jerihon kohdalla.

13 Ja Moses ja pappi Eleatsar ja kaikki seurakunnan päämiehet menivät heitä vastaan, ulos leiristä.

14 Ja Moses vihastui sodan päämiesten päälle, jotka olivat päämiehet tuhannen ja sadan päällä, kuin siitä sodan joukosta tulivat.

15 Ja Moses sanoi heille: ettekö te ole kaikki vaimot jättäneet elämään?

16 Katso, eikö ne Bileamin neuvosta kääntäneet Israelin lapsia syntiä tekemään Herraa vastaan Peorin asiassa, ja rangaistus tuli Herran kansan päälle.

17 Niin lyökäät nyt kuoliaaksi kaikki miehenpuoli lasten seassa, ja kaikki vaimot, jotka miehen tunteneet ja miehen kanssa maanneet ovat, lyökäät myös kuoliaaksi.

18 Mutta lapsista kaikki vaimonpuoli, jotka ei ole miestä tunteneet eikä maanneet miehen tykönä, sallikaat elää teidän edessänne.

19 Ja pysykäät ulkona leiristä seitsemän päivää kaikki, jokainen, joka hengen tappanut on eli tapettuun sattunut, että te puhdistatte teitä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ynnä niiden kanssa, jotka te vangiksi otitte.

20 Ja kaikki vaatteet, ja kaikki nahkakalut, ja kaikki, mitkä vuohen karvoista tehdyt ovat, ja kaikki puuastiat pitää teidän puhdistaman.

21 Ja pappi Eleatsar sanoi sotajoukolle, jotka sodassa olleet olivat: tämä on lain sääty, jonka Herra on käskenyt Mosekselle:

22 Ainoastansa kullan, hopian, vasken, raudan, tinan ja lyijyn,

23 Ja kaikki mikä tulen kärsii, pitää teidän tulella käyttämän, ja ne ovat puhtaat; kuitenkin pitää ne puhdistusvedellä puhtaaksi tehtämän. Mutta kaikki se, mikä ei tulta kärsi, pitää teidän vedessä käyttämän.

24 Ja teidän pitää pesemän vaatteenne seitsemäntenä päivänä, niin te tulette puhtaaksi, sitte teidän pitää tuleman leiriin.

25 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

26 Lue vangittuun saalis sekä ihmiset että eläimet: sinä ja pappi Eleatsar, ja ylimmäiset kansan isät.

27 Ja anna puoli saalista niille, jotka sotaan menivät ja sotineet ovat, ja toinen puoli kaikelle kansalle.

28 Ja sinun pitää ylentämän Herralle sotamiehiltä, jotka sodassa olivat, aina viidestäsadasta yhden sielun, ihmisistä, eläimistä, aaseista ja lampaista.

29 Siitä puolesta osasta, joka heille tuli, pitää sinun ottaman ja antaman papille Eleatsarille, ylennykseksi Herralle.

30 Vaan siitä puolesta, joka Israelin lapsille tuli, pitää sinun aina viidestäkymmenestä ottaman yhden niistä otetuista, ihmisistä, karjasta, aaseista ja lampaista, ja kaikista eläimistä, ja sinun pitää ne antaman Leviläisille, jotka vartioitsevat Herran majaa.

31 Ja Moses ja pappi Eleatsar tekivät niinkuin Herra oli käskenyt Mosekselle.

32 Ja se saalisluku mikä jäänyt oli siitä minkä sotaväki ryöstänyt oli, oli kuusisataa tuhatta, ja viisikahdeksattakymmentä tuhatta lammasta.

33 Kaksikahdeksattakymmentä tuhatta nautaa,

34 Yksiseitsemättäkymmentä tuhatta aasia,

35 Vaimoväkeä, jotka ei olleet miehen kanssa maanneet, oli kaksineljäntäkymmentä tuhatta sielua.

36 Ja se puoli, joka heille tuli, jotka sodassa olleet olivat, oli lukuansa kolmesataa tuhatta, seitsemänjäntäkymmentä tuhatta ja viisisataa lammasta.

37 Siitä tuli Herralle kuusisataa ja viisikahdeksattakymmentä lammasta,

38 Niin myös kuusineljätkymmentä tuhatta nautaa, ja siitä Herralle kaksikahdeksattakymmentä,
39 Niin myös kolmekymmentä tuhatta ja viisisataa aasia, ja siitä tuli Herralle yksiseitsemättäkymmentä,
40 Niin myös ihmisten sieluja kuusitoistakymmentä tuhatta, ja niistä tuli Herralle kaksineljätkymmentä sielua.
41 Ja Moses antoi Herran ylennysuhrin osan papille Eleatsarille, niinkuin Herra oli hänelle käskenyt.
42 Mutta toisesta puolesta, jonka Moses Israelin lapsille jakanut oli sotamiehiltä,
43 Se puoli, mikä kansalle tuli, oli kolmesataa tuhatta, seitsemäneljätkymmentä tuhatta ja viisisataa lammasta,
44 Kuusineljätkymmentä tuhatta nautaa,
45 Kolmekymmentä tuhatta ja viisisataa aasia,
46 Ja kuusitoistakymmentä tuhatta ihmisten sielua.
47 Ja Moses otti siitä puolesta osasta, joka Israelin lasten oli, aina yhden viidestäkymmenestä, sekä ihmisistä että eläimistä, ja antoi sen Leviläisille, jotka vartioitsivat Herran majaa, niinkuin Herra oli Mosekselle käskenyt.
48 Ja ne, jotka asetetut olivat sotaväestä tuhanten päälle, tuhanten ja satain päämiehet, ne menivät Moseksen tykö,
49 Ja he sanoivat hänelle: sinun palvelias ovat lukeneet sotajoukon, jotka meidän allamme olivat, ja ei siitä yhtäkään puutu.
50 Ja me tuomme Herralle lahjoja, senjälkeen kuin kukin löytänyt on, kultaisia kaluja, käsirenkaita, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita, seppeleitä, että meidän sielumme sovitettaisiin Herran edessä.
51 Niin Moses ja pappi Eleatsar ottivat heiltä kullan kaikkinaisissa kappaleissa.
52 Ja kaikki ylennysuhrin kulta, jonka he Herralle uhrasivat, oli kuusitoistakymmentä tuhatta seitsemänsataa ja viisikymmentä sikliä, tuhanten ja satain päämiehiltä;
53 Sillä sotaväki oli ryövännyt itsekukin edestänsä,
54 Ja Moses ja pappi Eleatsar ottivat kullan tuhanten ja satain päämiehiltä, ja he veivät sen seurakunnan majaan, Israelin lapsille muistoksi Herran eteen.

32. KAPITTEL

Rubenin lapsilla oli sängen paljo karjaa, ja Gadin lapsilla oli myös aivan suuri joukko karjaa, ja he näkivät Jaeserin ja Gileadin maan, että se olis sovelias karjan laiduin.
2 Sentähden tulivat Gadin lapset ja Rubenin lapset ja puhuivat Mosekselle, ja papille Eleatsarille, ja kansan päämiehille, sanoen:
3 Atarot, Dibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo ja Beon,
4 Se maa, jonka Herra on lyönyt Israelin kansan edessä, on sovelias maa karjalle, ja meillä sinun palvelioillas on karjaa.
5 Ja he (vielä) sanoivat: jos me olemme armon löytäneet sinun edessä, niin anna sinun palvelioilles tämä maa omaksi, ettes meidän antaisi mennä Jordanin ylitse.
6 Moses sanoi Gadin ja Rubenin lapsille: pitäiskö veljenne menemän sotaan ja teidän tänne jäämän?
7 Miksi käännätte Israelin lasten sydämet, ettei heidän pitäisi menemän ylitse siihen maahan, jonka Herra heille antoi.
8 Niin tekivät teidän isännekin, koska minä lähetin heidät KadesBarneasta katsomaan tätä maata,
9 Ja kuin he tulivat Eskolin ojalalle ja näkivät maan, käänsivät he Israelin lasten sydämen, niin ettei he siihen maahan tahtoneet mennä, jonka Herra heille tahtoi antaa.
10 Ja Herran viha julmistui sinä päivänä ja hän vannoi, sanoen:

11 Tämä kansa, joka Egyptistä lähtenyt on, kahdenkymmenen vuoden vanhasta ja sen ylitse, ei suinkaan pidä näkemän sitä maata, jonka minä Abrahamille, Isaakille ja Jakobille vannonut olen, ettei he minua uskollisesti seuranneet,

12 Paitsi Kalebia Jephunnen Kenisiläisen poikaa, ja Josuaa Nunin poikaa; sillä he uskollisesti seurasivat Herraa.

13 Niin Herran viha julmistui Israelissa, ja laski heidät menemään korpeen sinne ja tänne neljäksikymmeneksi vuodeksi, siihenasti kuin kaikki se sukukunta hukkuu, joka Herran edessä pahaa tehnyt oli.

14 Ja katso, te olette nousseet isäinne siaan, syntisten joukko, lisäämään vielä Herran vihan julmuutta Israelia vastaan;

15 Sillä jos te käännytte hänestä pois, niin hän antaa teidän enemmän aikaa viipyä korvessa, ja niin te turmelette kaiken tämän kansan.

16 Niin he kävivät edes ja sanoivat: me rakennamme ainoastansa tähän pihatoita karjallemme, ja kaupungeita lapsillemme.

17 Mutta me tahdomme olla joudukkaat varustettuina käymään Israelin lasten edellä, siihenasti että me johdatamme heitä sioillensa; vaan lapsemme ovat näissä vahvoissa kaupungeissa maan asuvaisten tähden.

18 Emme myös palaja huoneisiimme, siihenasti että Israelin lapset itsekukin saavat perintönsä.

19 Sillä emme tahdo heidän kanssa periä toisella puolella Jordania eli etempää; vaan meidän perintömme olkoon tällä puolella Jordania itään päin.

20 Ja Moses sanoi heille: jos tämän teette, että hankitsette teitänne sotaan Herran edessä,

21 Niin menkää Herran edessä Jordanin ylitse, jokainen kuin teistä hankittu on, siihenasti että hän ajaa kaikki vihollisensa pois kasvoinsa edestä,

22 Ja maa tulee Herran edessä alamaiseksi; sitte pitää teidän palajaman jälleensä ja oleman viattomat Herran ja Israelin edessä, ja niin tämä maa on teidän omanne Herran edessä.

23 Mutta jos ette niin tee, katso, niin te rikotte Herraa vastaan, ja teidän pitää tietämän teidän rikoksenne, että se käsittää teidät.

24 Niin rakentakaat siis kaupungeita lapsillenne, ja pihatoita karjallenne, ja tehkää niinkuin te sanoitte.

25 Gadin ja Rubenin lapset sanoivat Mosekselle: sinun palvelias tekevät niinkuin minun Herrani on käsenyt.

26 Meidän lapsemme, emäntämme, tavaramme ja kaikki meidän karjamme pitää jäämän Gileadin kaupunkeihin.

27 Mutta me sinun palvelias lähdemme kaikki yhdessä joukossa hankittuina sotaan Herran edessä, niinkuin minun Herrani sanonut on.

28 Niin Moses käski heidän puolestansa pappia Eleatsaria, ja Josuaa Nunin poikaa, ja Israelin lasten sukukuntain ylimmäisiä isiä,

29 Ja sanoi heille: jos Gadin ja Rubenin lapset menevät teidän kanssanne Jordanin ylitse, kaikki hankittuina sotaan Herran edessä, ja te saatte kaikki maan allenne, niin antakaat heille Gileadin maa omaksi.

30 Vaan jos ei he mene hankittuina teidän kanssanne, niin pitää heidän perimän teidän kanssanne Kanaanin maalla.

31 Gadin ja Rubenin lapset vastasivat, ja sanoivat: niinkuin Herra on puhunut sinun palvelioilles, niin me teemme:

32 Me menemme hankittuina Herran eteen Kanaanin maalle, ja omistamme perintöosamme tällä puolella Jordania.

33 Niin Moses antoi Gadin ja Rubenin lapsille ja puolelle Manassen Josephin pojan sukukunnalle Sihonin Amorilaisten kuninkaan valtakunnan ja Oggin Basanin kuninkaan valtakunnan: maan kaupunkeinensa, jotka niissä maan ääriässä ympärillä olivat.

- 34 Ja Gadin lapset rakensivat Dibonin, Atarotin, Aroerin,
35 Atarot-Sophanin, Jaeserin, Jogbehanin,
36 Betnimran ja Betaranin, vahvat kaupungit ja pihatot.
37 Rubenin lapset rakensivat Hesbonin, Elealen, Kirjataimin,
38 Ja Nebon, BaalMeonin, MusabotSemin ja Sibman, ja antoivat nimet niille kaupungeille, jotka he rakensivat.
39 Ja Makirin Manassen pojan lapset menivät Gileadiin ja voittivat sen, ja ajoivat ulos Amorilaiset, jotka siellä asuivat.
40 Niin Moses antoi Makirille Manassen pojalle Gileadin, ja hän asui siellä.
41 Mutta Jair Manassen poika meni, ja voitti heidän maakylänsä, jotka hän kutsui Jairin kyliksi,
42 Meni myös Noba, ja voitti Kenatin tyttärenensä, ja hän kutsui sen Nobaksi nimestänsä.

33. KAPITTEL

Nämät ovat Israelin lasten matkustukset, kuin he läksivät Egyptin maalta, joukkoinsa jälkeen, Moseksen ja Aaronin kautta.

2 Ja Moses kirjoitti heidän matkustuksensa, niinkuin he matkustivat Herran käskyn jälkeen. Ja nämät ovat heidän matkustuksensa heidän lähdentönsä jälkeen:

3 Ja he matkustivat Ramesesta viidentenätoistakymmenentenä päivänä ensimmäisenä kuukautena: toisena päivänä pääsiäisestä, läksivät Israelin lapset ulos korkian käden kautta, kaikkein Egyptiläisten nähden.

4 Ja Egyptiläiset hautasivat kaikki esikoisensa, jotka Herra heidän seassansa lyönyt oli, ja Herra oli myös antanut tuomion käydä heidän jumalainsa ylitse.

5 Koska Israelin lapset olivat vaeltaneet Ramesesta, niin he sioittivat itsensä Sukkotiin.

6 Ja matkustivat Sukkotista, ja sioittivat itsensä Etamiin, joka on korven äärellä.

7 Ja he matkustivat Etamista ja palasivat PiiHahirotiin, joka on BaalZephoniin päin, ja sioittivat itsensä Migdolin kohdalle.

8 Ja he matkustivat Hahirotin editse ja kävivät keskeltä merta korpeen, ja matkustivat kolme päiväkuntaa Etamin korvessa, ja sioittivat itsensä Maraan.

9 Ja he matkustivat Marasta ja tulivat Elimiin: ja Elimissä oli kaksitoistakymmentä lähdetä, ja seitsemänkymmentä palmupuuta, ja sioittivat itsensä siellä.

10 Ja he matkustivat Elimistä, ja sioittivat itsensä Punaisen meren tykö.

11 Ja matkustivat Punaisen meren tyköä, ja sioittivat itsensä Sinin korpeen.

12 Ja he matkustivat Sinin korvesta, ja sioittivat itsensä Dophkaan.

13 Ja he matkustivat Dophkasta, ja sioittivat itsensä Alusiin.

14 Ja he matkustivat Alusista, ja sioittivat itsensä Raphidimiin, ja siinä ei ollut kansalle vettä juoda.

15 Ja he matkustivat Raphidimista, ja sioittivat itsensä Sinain korpeen.

16 Ja he matkustivat Sinain korvesta, ja sioittivat itsensä Himohaudioille.

17 Ja he matkustivat Himohaudioilta, ja sioittivat itsensä Hatserotiin.

18 Ja he matkustivat Hatserotista, ja sioittivat itsensä Ritmaan.

19 Ja he matkustivat Ritmasta, ja sioittivat itsensä Rimmon Paretsiin.

20 Ja he matkustivat Rimmon Paretsista, ja sioittivat itsensä Libnaan.

21 Ja he matkustivat Libnasta, ja sioittivat itsensä Rissaan.

22 Ja he matkustivat Rissasta, ja sioittivat itsensä Kehelaan.

23 Ja he matkustivat Kehelasta, ja sioittivat itsensä Sapherin vuorelle.

24 Ja he matkustivat Sapherin vuorelta, ja sioittivat itsensä Haradaan.

25 Ja he matkustivat Haradasta ja sioittivat itsensä Makhelotiin.

26 Ja he matkustivat Makhelotista, ja sioittivat itsensä Tahatiin.

27 Ja he matkustivat Tahatista, ja sioittivat itsensä Taraan.

- 28 Ja he matkustivat Tarasta, ja sioittivat itsensä Mitkaan.
- 29 Ja he matkustivat Mitkasta, ja sioittivat itsensä Hasmonaan.
- 30 Ja he matkustivat Hasmonasta, ja sioittivat itsensä Moserotiin.
- 31 Ja he matkustivat Moserotista, ja sioittivat itsensä BeneJaekaniin.
- 32 Ja he matkustivat BeneJaekanista, ja sioittivat itsensä Horgidgadiin.
- 33 Ja he matkustivat Horgidgadista, ja sioittivat itsensä Jotbataan.
- 34 Ja he matkustivat Jotbatasta, ja sioittivat itsensä Abronaan.
- 35 Ja he matkustivat Abronasta, ja sioittivat itsensä Etseongeberiin.
- 36 Ja he matkustivat Etseongeberistä, ja sioittivat itsensä Sinin korpeen, se on Kades.
- 37 Ja he matkustivat Kadeksesta, ja sioittivat itsensä Horin vuorelle, joka on Edomin maan rajoilla.
- 38 Siinä meni pappi Aaron Horin vuorelle, Herran käskyn jälkeen, ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena, sittekuin Israelin lapset olivat lähteneet Egyptin maalta, ensimmäisenä päivänä viidennestä kuusta.
- 39 Ja Aaron oli sadan ja kolmenkolmattakymmentä vuotinen kuollessansa Horin vuorella.
- 40 Silloin kuoli Arad Kanaanealaisten kuningas, joka asui etelään päin Kanaanin maalla, että Israelin lapset tulleet olivat.
- 41 Ja he matkustivat Horin vuorelta, ja sioittivat itsensä Salmonaan.
- 42 Ja he matkustivat Salmonasta, ja sioittivat itsensä Phunoniin.
- 43 Ja he matkustivat Phunonista, ja sioittivat itsensä Obotiin.
- 44 Ja he matkustivat Obotista, ja sioittivat itsensä Iije Abarimiin, Moabin rajoille.
- 45 Ja he matkustivat Iijestä, ja sioittivat itsensä DibonGadiin.
- 46 Ja he matkustivat DibonGadista, ja sioittivat itsensä AlmonDiblataimiin.
- 47 Ja he matkustivat AlmonDiblataimista, ja sioittivat itsensä Abarimin vuorille Nebon kohdalle.
- 48 Ja he matkustivat Abarimin vuorilta, ja sioittivat itsensä Moabin kedoille, Jordanin tykö, Jerihon kohdalle.
- 49 Ja he sioittivat itsensä Jordanin tykö hamasta BetJesimotista, niin AbelSittimiin Moabin kedoille.
- 50 Ja Herra puhui Mosekselle, Moabin kedoilla, Jordanin tykönä Jerihon kohdalla, sanoen:
- 51 Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: kuin te olette tulleet Jordanin ylitse Kanaanin maalle,
- 52 Niin teidän pitää kaikki sen maan asuvaset teidän edestänne ajaman pois, ja kaikki heidän maalauksensa ja valetut kuvansa hukuttaman, ja kaikki heidän korkeutensa hävittämän,
- 53 Ja niin teidän pitää maan omistaman ja asuman siinä; sillä teille olen minä maan antanut omistaaksenne sen.
- 54 Ja teidän pitää maan jakaman arvalla teidän sukukunnillenne. Joita usiampi on, niille pitää teidän enempi antaman perinnöksensä, ja joita vähempi on, niille vähemmän perinnöksensä; kuin arpa lankee kullekin, niin pitää hänen sen ottaman: teidän isäinne sukukuntain jälkeen pitää teidän perimän.
- 55 Mutta jollette maan asuvaisia aja ulos teidän edestänne, niin pitää ne, jotka te heistä jätätte, oleman teille niinkuin orjantappurat silmissänne, ja keihäs kyljessänne; sillä heidän pitää ahdistaman teitä sillä maalla, kussa te asutte.
- 56 Niin tapahtuu, että minä teen niin teille, kuin minä aioin heille tehdä.

34. KAPITTEL

Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

2 Käske Israelin lapsille, ja sano heille: kuin te tulette Kanaanin maalle, niin pitää se maa oleman se, joka teille perimiseksi lankee, Kanaanin maa rajainsa jälkeen.

3 Etelän puoli pitää rupeeman Sinin korvesta Edomin tyköä, niin että teidän rajanne etelään päin pitää käymän Suolaisen meren äärestä, joka itään päin on.

- 4 Ja se raja pitää teille käymän ympäri etelästä Akrabimin palttaa myöten ja menemän Siniin, niin että sen uloskäyminen eteläpuolelta on KadesBarneaan päin, että se ulottuu Hatsar Adariin, ja menee Asmoniin.
- 5 Sitte pitää rajan menemän ympäri Asmonista Egyptin virtaan asti, niin että sen loppu on meressä.
- 6 Mutta raja länteen päin pitää oleman teille suuri meri: se pitää oleman teidän maanne ääri länteen päin.
- 7 Ja tämä pitää raja pohjaa päin oleman: teidän pitää määräämän sen suuresta merestä hamaan Horin vuoreen asti,
- 8 Ja Horin vuoresta määräämän siihenasti että Hamatiin tullaan, niin että rajan loppu on Zedassa.
- 9 Ja raja menköön Ziphroniin ja sen loppu olkoon HatsarEnanissa. Se olkoon rajanne pohjoista päin.
- 10 Ja pitää myös määräämän rajanne itään päin, Enanista niin Sephamiin.
- 11 Ja raja menkään alas Sephamista Riblaan, Ainin itäpuolella; sitte juoskaan alaspäin, ja menkään Kinneretin meren sivutse idän puolella,
- 12 Ja tulkaan raja alas Jordaniin päin ja sen loppu olkoon Suolainen meri. Sen pitää oleman teidän maanne, rajoinensa joka taholta.
- 13 Ja Moses käski Israelin lapsille ja sanoi: tämä on maa, jonka teidän pitää jakaman keskenänne arvalla, jonka Herra käski antaa niille yhdeksälle sukukunnalle, ja sille puolelle sukukunnalle;
- 14 Sillä Rubenin lasten sukukunta, heidän isäinsä huoneen jälkeen, ja Gadin lasten sukukunta heidän isäinsä huoneen jälkeen, ja puoli Manassen sukukuntaa ovat jo ottaneet osansa.
- 15 Niin ovat ne kaksi sukukuntaa, ja se puoli sukukuntaa saaneet perintöosansa täällä puolella Jordania, Jerihon kohdalle itää päin.
- 16 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:
- 17 Nämät ovat miesten nimet, joiden pitää jakaman maan teille: pappi Eleatsar ja Josua Nunin poika.
- 18 Siihen pitää myös teidän ottaman yhden päämiehen jokaisesta sukukunnasta, maata jakamaan.
- 19 Ja nämät ovat miesten nimet: Juudan sukukunnasta, Kaleb Jephunnen poika;
- 20 Simeonin lasten sukukunnasta, Semuel Ammihudin poika;
- 21 BenJaminin sukukunnasta, Elidad Kisionin poika;
- 22 Danin lasten sukukunnan päämies, Bukki Joglin poika;
- 23 Josephin lapsista, Manassen sukukunnan päämies, Haniel Ephodin poika;
- 24 Ephraimin lasten sukukunnan päämies, Kemuel Siphtanin poika;
- 25 Sebulonin lasten sukukunnan päämies, Elitsaphan Parnakin poika;
- 26 Isaskarin lasten sukukunnan päämies, Patiel Assan poika;
- 27 Asserin lasten sukukunnan päämies, Ahihud Selomin poika;
- 28 Naphtalin lasten sukukunnan päämies, Pedahel Ammihudin poika.
- 29 Nämät ovat ne jotka Herra käsenyt on Israelin lasten perintöosaa jakamaan Kanaanin maalla.

35. KAPITTEL

- Ja Herra puhui Mosekselle, Moabin kedoilla, läsnä Jordania Jerihon kohdalla, sanoen:
- 2 Käske Israelin lasten perimisestänsä antaa Leviläisille kaupungeita heidän asuaksensa, antakaat myös esikaupungit niiden ympärille Leviläisille,
- 3 Että he asuisivat kaupungeissa, ja pitäisivät karjansa, tavaransa ja kaikkinaiset eläimensä esikaupungeissa.

4 Esikaupunkein laveus, jotka teidän pitää antaman Leviläisille, pitää oleman tuhannen kyynärää kaupungin muurista ulos, kaikki ympärinsä.

5 Niin teidän pitää mittaaman ulkopuolelle kaupunkia idän puolelle kaksituhatta kyynärää, ja etelän puolelle kaksituhatta kyynärää, ja lännen puolelle kaksituhatta kyynärää, ja pohjan puolelle kaksituhatta kyynärää, että kaupunki keskellä olis: se pitää oleman heidän esikaupunkinsa.

6 Ja niiden kaupunkein seassa, mitkä te annatte Leviläisille, pitää teidän antaman kuusi vapaakaupunkia, että se joka jonkun kuoliaaksi lyö, pakenis niihin. Vielä päälliseksi pitää teidän antaman heille kaksiviidettäkymmentä kaupunkia,

7 Niin että kaikkiansa kaupungeita, jotka annatte Leviläisille, tulee kahdeksanviidettäkymmentä, esikaupunkeinensa.

8 Ja ne kaupungit, jotka te annatte Israelin lasten omaisuudesta, pitää heille annettaman enempi siltä, jolla paljon on, ja vähempi siltä, jolla vähempi on: itsekukin perimisensä jälkeen, joka hänelle jaettu on, pitää antaman Leviläisille kaupungeita.

9 Ja Herra puhui Mosekselle, sanoen:

10 Puhu Israelin lapsille ja sano heille: tultuanne Jordanin ylitse Kanaanin maalle

11 Pitää teidän valitseman teillenne kaupungeita, jotka teille vapaat kaupungit oleman pitää, joihin tappaja paetkaan, se kuin tapaturmasta jonkun kuoliaaksi lyö.

12 Ja pitää senkaltaiset vapaakaupungit oleman teidän seassanne, verenkostajan tähden, ettei tappajan pidä kuoleman, siihenasti että hän koko seurakunnan oikeuden edessä on seisonut.

13 Ja ne kaupungit, jotka teidän antaman pitää, pitää oleman teille kuusi vapaakaupunkia.

14 Kolme kaupunkia pitää teidän antaman tällä puolella Jordania, ja kolme Kanaanin maalla: ne pitää oleman vapauskaupungit.

15 Sekä Israelin lapsille, että muukalaisille ja huonekuntalaisille heidän seassansa, pitää ne kuusi kaupunkia oleman pakoa varten, että sinne pakenis kuka ikänä jonkun sielun tapaturmaisesti lyö.

16 Joka jonkun lyö rautaisella aseella, niin että hän kuolee, hän on miehentappaja: sen miestappajan pitää totisesti kuoleman.

17 Jos hän paistaa jonkun kivellä, joka hänen kädessänsä on, josta kuolla taidetaan, ja se kuolee, niin hän on miehentappaja, ja pitää totisesti kuoleman.

18 Jos hän lyö häntä jollakulla puuaseella, josta taidetaan kuolla, ja se kuolee, hän on miehentappaja, ja pitää totisesti kuoleman.

19 Verenkostajan pitää itse tappaman miehentappajan: kohdatessansa häntä, pitää hänen sen kuolettaman.

20 Jos hän syöksee hänen vihasta taikka paistaa häntä väijymisessä, niin että hän kuolee,

21 Taikka vihasta lyö häntä kädellensä, niin että hän kuolee, niin pitää sen totisesti kuoleman, joka hänen löi; sillä hän on miehentappaja. Veren lähimmäinen lanko pitää tappaman hänen kohdatessansa häntä.

22 Mutta jos hän syöksee hänen tapaturmasta ilman vihata, taikka heittää jotakin hänen päällensä ilman väijymystä,

23 Taikka heittää häntä kivellä, josta kuolla taidetaan, ja ei sitä nähnyt, niin että hän kuolee, ja ei ole hänen vihamiehensä, ei myös hänelle mitäkään pahaa aikonut:

24 Niin pitää kansan tuomitseman lyöjän ja verenkostajan välillä, näiden oikeutten jälkeen.

25 Ja kansan pitää vapahtaman miehentappajan verenkostajan käsistä, antaen hänen tulla vapaakaupunkiin jälleen, johon hän pakeni; ja siellä pitää hänen oleman ylimmäisen papin kuolemaan asti, joka pyhällä öljyllä voideltu on.

26 Mutta jos miehentappaja rohkiasti menee vapaakaupunkinsa rajain ylitse, johon hän paennut on,

27 Ja verenkostaja löytää hänen ulkona vapaakaupunkinsa rajoista, ja lyö hänen kuoliaaksi, niin ei pidä hänen sen vereen syypää oleman;

28 Sillä hänen piti vapaakaupungissansa oleman ylimmäisen papin kuolemaan asti ja ylimmäisen papin kuoleman jälkeen tuleman perintömaallensa jälleen.

29 Nämät pitää oleman teille ja teidän lapsillenne oikeuden säädyksi, kaikissa teidän asumasioissanne.

30 Joka lyö jonkun kuoliaaksi, se miehentappaja pitää tapettaman todistajain suun jälkeen, ja yksi todistaja ei pidä sielua vastaan täysi todistus oleman kuolemaan.

31 Ja ei teidän pidä ottaman yhtäkään hintaa miehentappajan hengen edestä, joka itse pahuudesta on kuoleman matkaan saattanut; sillä hänen pitää totisesti kuoleman.

32 Ja ei pidä teidän yhtäkään hintaa ottaman siltä, joka vapaakaupunkiinsa paennut oli, niin että hän tulis jälleen asumaan maalle ennen papin kuolemaa.

33 Ja älkää saastuttako maata, jossa te asutte; sillä se joka vereen vikapää on, hän saastuttaa maan, ja maa ei taida puhdistettaa verestä, joka siihen vuodatettu on, muutoin kuin sen veren kautta, joka sen vuodattanut on.

34 Älkää te saastuttako maata, jossa te asutte, jossa myös minä asun; sillä minä olen Herra, joka asun Israelin lasten seassa.

36. KAPITTEL

Ja ylimmäiset isät, Gileadin lasten suvusta, Makirin pojan, joka oli Manassen poika, Josephin lasten suvusta, kävivät edes, ja puhuivat Moseksen ja Israelin lasten ylimmäisten edessä,

2 Ja sanoivat: Herra käski minun Herrani jakaa maan arvalla Israelin lapsille perittäväksi. Ja sinä minun Herrani olet käsenyt Herran kautta, meidän veljemme Zelophkadin perimyksen antaa hänen tyttärillensä:

3 Jos joku Israelin suvusta ottaa heitä emännöksensä, niin tulee heidän perintönsä vähemmäksi, meidän isäimme perinnöstä, ja tulee sen suvun perimyksen tykö, kuhunka he tulevat, ja niin tulee meidän perimyksemme arpa vähennetyksi.

4 Kuin Israelin lasten ilovuosi tulee, niin tulee heidän perintöosansa sen suvun perimyksen, johonka he tulevat, niin tulee meidän isäimme perimys vähennetyksi, heidän perinnöksestensä.

5 Niin käski Moses Israelin lapsille Herran käskyn jälkeen, ja sanoi: Josephin lasten suku on oikein puhunut.

6 Tämä on se minkä Herra käski Zelophkadin tyttärille ja sanoi: huolkaan kellenkä tahtovat, kuitenkin niin, että he huolevat isänsä sukukunnan langoille,

7 Ettei Israelin lasten perimys menisi yhdestä suvusta niin toiseen; sillä jokainen Israelin lasten seassa pitää riippuman kiinni isänsä sukukunnan perimyksessä.

8 Ja kaikki tyttäret, joilla perimys on Israelin lasten suvussa, pitää huoleman jollekulle isänsä suvun langolle, että jokainen Israelin lasten seassa pitäis isänsä perimyksen,

9 Ja ettei perintöosa menisi yhdestä sukukunnasta toiseen; vaan jokainen riippukaan omassa perimyksesssä Israelin lasten sukuin seassa.

10 Niinkuin Herra käski Mosekselle, niin tekivät Zelophkadin tyttäret:

11 Makla, Tirtsa, Hogla, Milka, Noa, Zelophkadin tyttäret, huolivat setäinsä pojille.

12 Ja tulivat emänniksi niille, jotka olivat Manassen Josephin pojan suvusta; niin pysyi heidän perimyksensä sillänsä lankoudessansa, heidän isänsä sukukunnassa.

13 Nämät ovat ne käskyt ja oikeudet, joita Herra Moseksen kautta käski Israelin lapsille, Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerihon kohdalla.